SECRETELE AUREI

T. LOBSANG RAMPA
Editura ROTARY - Bucureşti
(Copie xerox primită de la Gigi Comşa în 30,06,04)

CUPRINS:

INSTRUCȚIUNI		3
PRIMA LECȚIE	INTRODUCERE	3
LECȚIA A II-a	EU – SUPRA-EU	3
LECȚIA A III-a	ETERICUL	4
LECȚIA A IV-a	AURA	4
LECȚIA A V-a	CULORILE AUREI	5
LECȚIA A VI-a	NOTELE MUZICALE – PLANETELE ŞI AURA	7
LECȚIA A VII-a	CUM VEDEM AURA ?	9
LECȚIA A VIII-a	IEŞIREA DIN CORPUL FIZIC	9
LECȚIA A IX-a	PRACTICAREA IEŞIRII DIN CORP	11
LECȚIA A X-a	FRICA 1 ; PĂRĂSIREA CORPULUI FIZIC	12
LECȚIA A XI-a	ALGORITM DE PREGĂTIRE A DECORPORALIZĂRII	14
LECȚIA A XII-a	PRACTICAREA DESTINDERII	15
LECȚIA A XIII-a	A DĂRUI	16
LECȚIA A XIV-a	CALEA DE MIJLOC; BUCURIA ÎN RELIGIE	16
LECȚIA A XV-a	FRICA 2 ; CLARVĂZĂTORII ; NEÎNȚELEGERI CU CEI APROPIAȚI	17
LECȚIA A XVI-a	VISELE	18
LECȚIA A XVII-a	CRONICA AKASHA; CREDINȚA	20
LECȚIA A XVIII-a	RESPIRAȚIA ŞI CALMUL	21
LECȚIA A XIX-a	TELEPATIA; CLARVEDEREA; PSIHOMETRIA.	22
LECȚIA A XX-a	EMOȚIILE	24
LECȚIA A XXI-a	IMAGINAȚIA	25
LECȚIA A XXII-a	KARMA	25
LECȚIA A XXIII-a	MOARTEA	26
LECȚIA A XXIV-a	REGULILE BUNEI CUVIINȚE	27
LECȚIA A XXV-a	HIPNOZA ŞI SUBCONŞTIENTUL	28
LECȚIA A XXVI-a	AUTOHIPNOZA	30
LECȚIA A XXVII-a	AUTOHIPNOZA, CONTINUARE	30
LECȚIA A XXVIII-a	CONCLUZII	31

INSTRUCȚIUNI

Este de preferat să lucrăm o dată pe săptămână, seara, în aceeaşi zi, la aceeaşi oră, într-o cameră liniştită şi întunecoasă, cu o singură sursă de lumină care să vină din spate. Poziția şezând sau culcat, destins, cu muşchii relaxați. Respirăm profund câteva minute, după care reținem respirația câteva secunde şi apoi expirăm foarte lent.

Citim lecția normal, apoi închidem ochii şi lăsăm subconştientul să acumuleze.

Se reîncepe citind cu atenție paragraf de paragraf – dacă ceva ne derutează vom nota pe o hârtie pe care avem grijă să o punem la îndemână. Nu trebuie să învățăm textul pe dinafară ci să conştientizăm.

PRIMA LECȚIE / INTRODUCERE

Viața = tot ceea ce există, chiar şi o creatură considerată moartă. Procesul de descompunere creează o formă de viață. Tot ceea ce există vibrează, este format din molecule în continuă mişcare. Spațiul nu este un vid ci un amestec de molecule de hidrogen care formează stelele şi planetele. Grupurile moleculare, indiferent de mediul şi forma pe care o îmbracă, sunt de densități diferite. O ființă a cărei densitate este foarte puternică, este greu de întrepătruns de altă creatură, dar o „fantomă" ale cărei molecule sunt foarte spațiate poate traversa cu uşurință chiar şi un perete de cărămidă, care nu este altceva decât o colecție de molecule semănând cu un nor de praf în suspensie în atmosferă.

A II-a LECȚIE / EU – SUPRA-EU

Molecula de carbon stă la baza corpului uman. Creierul uman produce electricitate. În corpul uman se mai găseşte apă, metale, produse chimice, etc. Ele se unesc pentru a produce un curent electric ce poate fi detectat şi măsurat. Creierul nu este decât un receptor care ascultă mesajele de la eul-său şi totodată, un emițător capabiL să transmită la rândul său mesajele către „supra-eu". Mesajele sunt transmise cu ajutorul „corzii de argint" , o masă de molecule la o frecvență înaltă care vibrează şi gravitează pentru a pune în contact corpul uman cu *eul.* Corpul care trăieşte pe pământ este un fel de vehicul al cărui conducător este *eul*. „Supra-eul", care nu poate coborî pe pământ, îşi trimite corpul ca pe un

mesager. Toate trăirile, toate gândurile, toate acțiunile noastre sunt trimise de sus pentru a fi înmagazinate în memoria eului. Ființele deosebit de inteligente, inspirate, cum a fost de pildă Leonardo da Vinci, marii artişti, muzicieni, inventatori, primesc adesea direct mesajele de la „supra-eu", prin coarda de argint. Noi suntem legați de „supra-eu" prin coarda de argint ca printr-un cordon ombilical. Coarda de argint este o masă de molecule care gravitează pe frecvențe foarte înalte şi variate. Ochiul uman nu poate distinge coarda de argint dar multe animale pot, ele fiind pe altă lungime de undă care le permite percerții diferite de ale omului. Multe animale por percepe ultrasunetele, pot vedea coarda de argint, pot vedea aura,etc. Omul îşi poate lărgi banda de receptivitate cu mult antrenament. Ființele care se străduiesc să se spiritualizeze sunt pe „drumul drept" care le permite să-şi mărească propria cantitate de vibrații pe pământ şi, cu ajutorul corzii de argint, să le crească pe cele de la „supra-eu" ; supra-eul face să coboare o parte din el însuşi în corpul uman care începe să „afle". Acțiunile benefice fac să crească cantitatea de vibrații astrale şi terestre; acțiunile rele, nedreptățile pe care le făptuim împotriva cuiva, fac ca vibrațiile noastre spirituale să diminueze, ne coboară pe calea evoluției. Trebuie respectată o regulă budistă care spune: „ a înapoia bine pentru rău şi a nu ne teme de nimeni, căci înapoind bine pentru rău progresăm şi ne ridicăm".

Fără un antrenament susținut este foarte greu să comunici cu „supra-eul".

A III-a LECȚIE / ETERICUL

Sângele curgând prin artere şi vene transportă produsele chimice, metalele şi apa, astfel încât întregul corp se umple de electricitate cu efect magnetic. Forța magnetică (cea pe care o observăm dacă presărăm pilitură de fier pe o hârtie pe care o punem peste un magnet), este asemănătoare forței eterice a corpului uman, aurei sale. Corpul uman este înconjurat de un câmp magnetic alternativ. Etericul fluctuează sau vibrează foarte rapid. Etericul este granița aurei, miezul ei. La unii oameni etericul acoperă întregul corp pe o grosime de aproximativ 1 mm, chiar şi în jurul fiecărui fir de păr. La alții este mai gros, ajungând chiar până la 12 cm. prin eteric se poate măsura vitalitatea oamenilor. El îşi schimbă intensitatea în funcție de starea sănătății şi de gradul de oboseală. Dacă este supus unei tensiuni electrice la un voltaj mic, etericul poate apărea colorat în roz sau bleu.

În unele condiții atmosferice deosebite, etericul poate fi vizualizat (cei care trăiesc pe mare numesc acest efect „focul Saint-Elme". El apare pe catarg, pe structura vaporului, etc. precum o stare de luminozitate şi poate fi asimilat cu etericul navei. La țară, în nopțile întunecate, se poate remarca în jurul firelor de înaltă tensiune o luminozitate bleu, fenomen cunoscut sub denumirea de „coroana" firelor de înaltă tensiune – fenomen ce poate produce scurtcircuit şi poate genera efecte nedorite în zonă. Coroana corpului uman seamănă cu această „coroană".

„Coroana" poate fi observată cu antrenament, ca un fum bleu-gris, dacă privim (nu direct ci mai degrabă cu colțul ochiului) un corp, o mână, un obiect, pe un fond negru sau neutru. Pentru antrenament trebuie să ne aşezăm comod, la cel puțin doi metri de un obiect –masă, scaun, perete, - întindem brațele cu degetele apropiate şi degetul mare în aer. Respirăm adânc, depărtăm uşor mâinile şi vom observa ceața gri care pare luminoasă = etericul nostru. Contemplăm cât mai mult degetele şi vom vedea cum ceața trece de la unul la altul şi chiar de la o mână la alta.

Dacă avem prin preajmă o altă persoană, preferabil de sex opus, ne aşezăm față în față, întindem brațele, apoi mâinile, apoi lent lăsăm palma noastră până la aproximativ 4 cm. de mâna celeilalte persoane şi vom simți un curent de aer cald sau rece, trecând de la o mână la alta. Dacă senzația este de aer cald şi mişcăm uşor mâna, pieziş, senzația de căldură se va accentua. În spațiul dintre cele două mâini se vede distinct etericul ca fumul albăstrui al unei țigări.

Etericul este manifestarea externă a forțelor magnetice ale corpului, pe care noi îl numim „suflet”. Dacă o persoană moare de moarte violentă, in deplină stare de sănătate, încărcătura eterică rămâne un timp, apoi se detaşează de corp şi rătăceşte ca „un suflet chinuit”, fără a avea vreun raport cu entitatea astrală. Atunci când un corp moare, forța eterică scade din ce în ce mai mult. Etericul întârzie în jurul corpului timp de mai multe zile după moartea clinică (vom vedea mai târziu).

A IV-a LECȚIE / AURA

Aura este tot de origine magnetică. Ea prezintă culorile „supra-eului”, indică dacă o persoană este spiritualizată sau carnală, dacă este sănătoasă sau bolnavă. Ea este oglinda „supra-eului” sau a sufletului. Aura arată gândurile bune sau rele, sănătatea, succesul sau insuccesul, dragostea sau ura, toate vibrațiile „supra-eului”.

Când o persoană este atinsă de o boală mortală, aura sa începe să se întunece, să se şteargă sau chiar să dispară înainte ca persoana să moară. Moartea nu este niciodată rapidă, nici chiar în cazul accidentelor sau decapitării, ea nu survine imediat. Creierul poate continua să funcționeze timp de 3 – 5 minute după moartea clinică.

Aura este mai subtilă decât etericul, aşa după cum etericul este mai subtil decât corpul material. Etericul acoperă în întregime corpul în vreme ce aura formează un fel de cochilie ovoidă ce poate ajunge la înălțime de 2,5 m şi lățime mai mare de 1 m. în centru, sau mai mult. E bine ca partea sa cea mai îngustă să fie spre picioare, vezi fig. 1 :

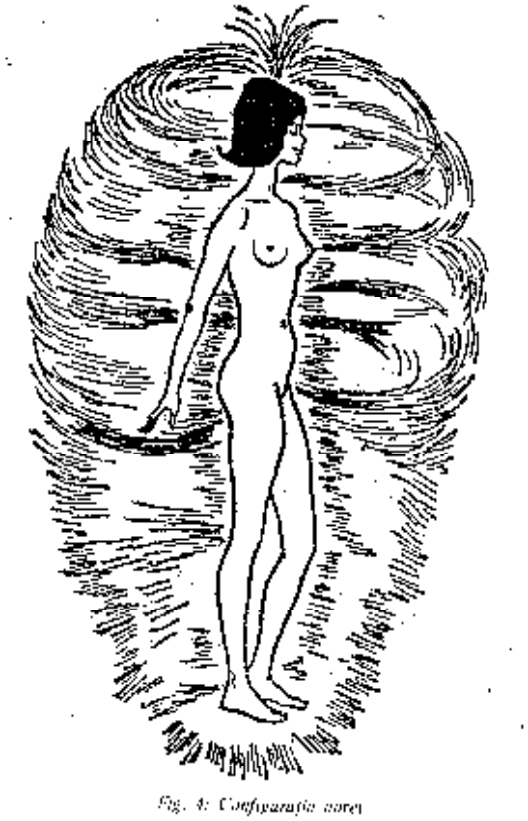

Fig. 1: Configurația aurei.

Aura este multicoloră dar sunt persoane care nu disting corect culorile spectrului. Normal, fiecare persoană posedă un „halo” spre bleu sau spre galben. În vârf țâşneşte un fel de fântână de lumină numită în Orient, Floarea de Lotus (cei potenți pot vedea chiar floarea de lotus cu şapte petale).

- Spiritualitatea mai mare duce spre un galben mai intens;
- minciună – radiații verde-galben traversează haloul şi se emană prin vârful său;

- gânduri rele – brun întunecat, tern;

Multe persoane simt aura, simt dacă o culoare ți se potriveşte sau nu, simt cum trebuie decorată o casă, etc. Verdele este liniştitor, roşul este iritant.

A V-a LECȚIE / CULORILE AUREI

CULORILE AUREI

Cu exercițiu putem ridica percepția vizuală pentru a vedea aura. Trebuie procedat cu mare prudență fiindcă există pericolul de a pierde facultatea de a vedea negrul sau culorile foarte sumbre.

Culorile fundamentale se schimbă în funcție de progresul pe care îl face persoana a cărei aură o contemplăm. Culorile fundamentale indică „fondul" persoanei. Se poate judeca un om prin claritatea galbenului şi obscuritatea bleu-lui. Culorile pastel indică gândurile şi intențiile, gradul de spiritualitate. Aura se spiritualizează şi dansează ca un curcubeu. Culorile se învârtesc în jurul corpului în spirale concentrice, coborând de la cap spre picioare.

Culorile aurei relevă bolile care vor afecta corpul mai târziu dacă nu se vor lua măsurile preventive.

ROŞU

- luminos – puterea dirijată spre bine – apare în cantitate mai mare în aura oamenilor generoşi, buni conducători de oameni;
- roşu luminos mărginit de galben luminos – la cei care sunt întotdeauna gata să-şi ajute aproapele;
- benzi sau radiații roşu luminos emanând de la un organ – funcționare bună a organului;
- roşu spre brun – la cei cărora le place să „se amestece în toate";
- roşu-brun-galben - bețivi, vagabonzi, rataţi. Dacă apare şi verde murdar atunci sunt şi răi. Aceştia sunt greu de salvat.
- roşu închis sau tern – caracter rău, iritabilitate, viclenie, dorință de a profita de alții, excitația nervoasă (la asasini apare un roşu tern degradat);
- roşu marmorean şi vibrant în apropierea obrajilor – abces sau carie dentară (însoțită de un brun palpitant indică teama persoanei de a merge la dentist);
- roşu sumbru, spre brun sub un organ – existența sau pericolul apariției cancerului;
- roşu pal, nu luminos – persoană nervoasă şi instabilă, prea activă, agitată.
- Roşu strălucitor – siguranță de sine, orgoliu, egoism. Apare în jurul şoldurilor femeilor de moravuri uşoare.
- Trandafiriul, cu o tentă coraill, indică maturitatea;
- Roz – normal la adolescenți. Dacă apare la adulți indică infantilism şi insecuritate;
- Roşu la extremitatea sternului – boală de nervi.

ORANJ

- Oranj frumos – oameni buni care se străduiesc să vină în ajutorul celor mai nefericiți decât ei;
- Galben-oranj – stăpânire de sine, virtuți;
- Oranj-brun – leneşi şi oameni care „îşi bat joc de tot" . Situat în zona rinichilor indică boala acestora (deasupra rinichilor şi cu urme de gri, indică prezența calculilor renali);
- Oranj cu tentă verde – temperament coleric, incomod, discută interminabil fără a fi preocupați de valoarea argumentelor lor;

GALBEN

- Galben auriu – persoane foarte spiritualizate. Haloul tuturor sfinților.
- Galben viu – persoană cinstită, demnă de încredere, directă;
- Galben murdar – persoană fricoasă, laşă;
- Galben roşcat – timiditate fizică şi morală, slăbiciune spirituală, instabilitate, tendințe de schimbare, lipsă de perspectivă, îşi va petrece viața alergând în van după sexul opus;

- Galben roşcat în aură şi părul roşu – oameni iritabili şi extrem de susceptibili;
- Galben puternic colorat de tente roşii – mare complex de inferioritate;
- Galben spre brun – gânduri foarte necurate, uşurință de spirit;
- Galben-roşu-brun - beţivi, vagabonzi, ratați. Dacă apare şi verde murdar atunci sunt şi răi. Aceştia sunt greu de salvat.
- Galben striat cu brun în care predomină brunul – maladie mentală. (de exemplu o persoană cu personalitate dublă are jumătate din aură galben-bleu şi cealaltă jumătate galben-brun sau verzui, culori foarte urât combinate).

VERDE

Verdele este culoarea vindecării, a informării, a creşterii fizice. Este o culoare bună şi indică o persoană fundamental bună.

- Verde – în aura medicilor sau a infirmierilor dotați pentru meseria lor, a tuturor celor ce se preocupă de sănătatea oamenilor sau animalelor;
- Verde şi roşu – competență, culoarea medicilor şi chirurgilor;
- Verde însoțit de bleu frumos – reuşită în cercetare. Apare în aura marilor profesori. Dacă apar şi linii fine de galben auriu indică devoțiunea pentru elevii săi şi o înaltă spiritualitate;
- Verde-bleu ciel-gălbui (sau bleu electric) – persoană perfect onestă;
- Verde-galben nu poți avea încredere în acea persoană. Dacă predomină galbenul, trebuie să te fereşti de ea. Verde-gălbui este aura escrocilor;
- Verde în obraji – de evitat fiindcă sunt persoane cărora le lipseşte imaginația, subtilitatea, nuanțele.

BLEU

Culoarea lumii spirituale, indică facultăți intelectuale, dar numai dacă are o nuanță plăcută. Etericul este bleu ca fumul unui foc de lemne.

- Bleu luminos – persoană viguroasă;
- Bleu pal – persoane timorate, indecise, veleitare;
- Bleu închis – persoane care fac eforturi pentru a progresa, dedicate sarcinilor şi obligațiilor lor; apare şi în aura misionarilor cu vocație;

INDIGO ŞI VIOLET

- Indică persoane cu profunde convingeri religioase;
- De multe ori indică boli de inimă sau de stomac – nu trebuie să mănânce gras;
- Indigo sau violet cu o tentă de roz – caracter urât;

GRI

Nu indică nimic semnificativ decât, eventual, că persoana nu este evoluată.

- Dacă griul invadează o altă culoare indică slăbiciunea caracterului şi sănătății.
- Benzi gri deasupra unui organ – pericol de îmbolnăvire a organului, de consultat medicul;
- Nor gri în halo şi benzi gri traversează haloul în ritmul mişcării capului – persoana suferă de migrene.

A VI-a LECȚIE / NOTELE MUZICALE – PLANETELE ŞI AURA

Vederea şi auzul sunt strâns unite. Se poate spune despre o culoare că are un sunet muzical şi despre un sunet că are o anumită culoare.

- Notei **do** îi corespunde **roşul** fundamental. Marte este planeta roşie.
- Notei **re** „ **oranjul**;
- Notei **mi** „ **galbenul**; Mercur este planeta galbenului;
- Notei **fa** „ **verdele**; Saturn guvernează verdele;
- Notei **sol** „ **bleu,** guvernat de planeta Jupiter;
- Notei **la** **„** **indigo**, guvernat de Venus;
- Notei **si** „ **violet**, guvernat de Lună

Anticii au descoperit acestea în timpul meditațiilor lor. Mulți dintre ei mergeau să mediteze pe cele mai înalte vârfuri, de exemplu pe Himalaia, şi la 5000 m. altitudine, aerul rarefiat le permitea să distingă mai clar planetele şi să le perceapă culorile.

Ființa umană având în centru corpul, învelit în eteric şi apoi în aură, se poate asemăna cu un ou de găină la care gălbenuşul este corpul, albuşul este atât etericul cât şi aura. Între albuş şi coajă există o pieliță fină care se modulează sub impactul vibrațiilor aurei dar revine întotdeauna la forma sa ovoidală inițială, ca în figura 2 :

Când gândim proiectăm vibrații ale creierului spre eteric şi aură, până la piele. Pe imaginea externă a aurei, un inițiat poate vedea unele lucruri pe care un subiect le-a făcut în cursul a două sau trei vieți anterioare, pentru că nimic din ceea ce a existat nu poate fi distrus. Dacă se emite un sunet, vibrația acelui sunet va exista veşnic. Lumina are o viteză proprie, cunoscută şi dacă ai putea fi teleportat instantaneu la o distanță suficient de mare de Terra, ai putea asista la crerea sa.

Toată lumea, cu condiția să aibă un minimum de sensibilitate şi de percepție, poate simți aura, chiar dacă ea rămâne invizibilă. Aşa se explică de ce suntem inconştient atraşi de anumite persoane, chiar dacă nu le cunoaştem, sau de ce antipatizăm pe cineva sau nu avem încredere în cineva chiar înainte de a vorbi cu acele persoane. Odinioară toți oamenii vedeau aura, dar în urma acumulării de păcate aceste potențe s-au pierdut.

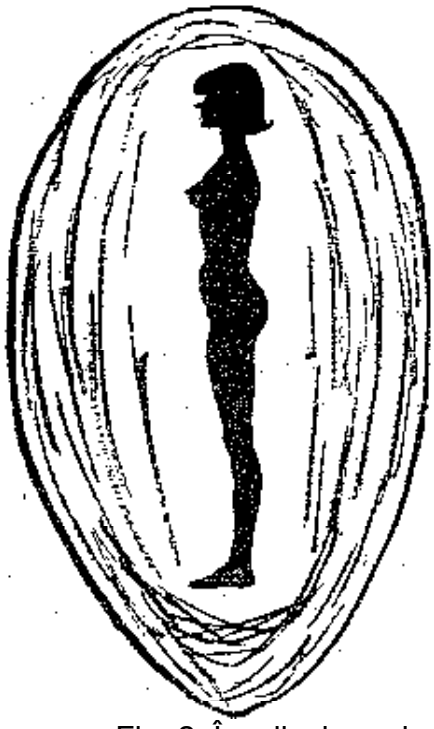

Fig. 2: Învelişul aurei

Fiecare aură este compusă dintr-o multitudine de culori. Pentru ca două persoane să fie compatibile culorile aurei lor trebuie să se asorteze. Este posibil ca doi soți să fie compatibili în unul sau două domenii şi să fie incompatibili în altele, din cauză că forma ondulatorie particulară a uneia din aure atinge în unele puncte pe cea a partenerului, acolo va exista acord, iar în alte zone, cele două aure sunt foarte depărtate, rezultând dezacordul.

Indivizii aparțin unor tipuri. În cadrul fiecărui tip, indivizii au frecvențe comune şi ei au tendința de a trăi în grup (găştile). Ei au o atracție magnetică unii pentru alții şi persoana cea mai puternică din grup îi va domina pe ceilalți şi îi va influența.

Venim pe lume cu anumite potențiale, anumite limite şi o anumită colorație a aurei noastre, cu o anumită frecvență a vibrațiilor şi celor hotărâți, puternici, decişi şi bine intenționați le este permis să-şi amelioreze aura. Este foarte uşor să alterezi aura dar este infinit mult mai greu să o ameliorezi. De exemplu, Socrate a ştiut că va deveni un mare

asasin dar el nu s-a conformat destinului ci a luat măsuri pentru a-şi schimba cursul vieții, astfel că a devenit cel mai mare înțelept al timpului său.

Aura dispare imediat după moarte, dar etericul poate rămâne incă mult timp; totul depinde de starea de sănătate a fostului posesor. Etericul poate deveni o fantomă rătăcitoare.

Vibrațiile joase produc în aură culori terne, respingătoare, în timp ce vibrațiile înalte, acțiunile benefice, fac să strălucească culorile aurei. Culorile fundamentale nu se schimbă, dar fluctuațiile tentelor variază urmărind dispoziția individului.

Când contemplăm culorile aurei unei persoane trebuie să stabilim:

1. care este culoarea ?
2. este clară, murdară sau transparentă ?
3. se schimbă deasupra anumitor locuri sau este permanent localizată în acelaşi punct ?
4. are o bandă de culoare care îşi păstrează forma sau are vârfuri şi căderi ?
5. să ne străduim să nu intervenim cu conştientul pentru a deteriora culorile pe care le observăm în aura unei persoane din cauza simpatiei sau antipatiei pe care ne-o trezeşte.

Un om emite o notă muzicală care depinde de frecvența sa de vibrații. Fiecare individ posedă propria sa notă fundamentală care este emisă constant. Vibrațiile sonore fac să reacționeze într-un anumit fel propriile noastre vibrații mintale. Alte creaturi pot percepe vibrațiile sonore pe care fiecare om le emite. Marii muzicieni sunt cei care pot călători în spațiu, dincolo de moarte, cei care aud „muzica sferelor”, care le rămâne în memorie şi la revenirea pe pământ sunt invadați de „inspirație”.

A VII-a LECȚIE / CUM VEDEM AURA ?

Pentru a vedea aura, trebuie să vezi un corp gol, pentru că hainele influențează aura deoarece îmbrăcămintea noastră a mai trecut şi prin alte mâini. Deci, pentru a vedea aura trebuie să contemplăm un corp gol. La femeie culorile sunt mai distincte, mai puternice.

Să încercăm să ne vedem propria aură. Trebuie să nu fim nici flămânzi nici prea sătui. Nu strică un duş înainte pentru a ne curăța de orice influență exterioară. Trebuie să fim singuri, de exemplu în baie. Lumina trebuie să fie foarte slabă (se poate agăța un prosop pe sursa de lumină) astfel încât abia să vedem. E de preferat o veioză.

Complet dezbrăcați, ne privim într-o oglindă, stând în picioare. În spate trebuie întinsă o draperie neagră sau foarte închisă la culoare. Ne destindem. Ne privim întâi capul şi aşteptăm până vedem o uşoară lucire bleu în jurul tâmplelor. Ne privim conturul corpului, al brațelor, mâinilor. Se poate vedea o luminiță bleu ca cea a unei lămpi cu alcool. Este primul progres. Poate nu vom vedea nimic la primele câteva tentative dar trebuie să perseverăm.

Această încercare este pentru „oameni puri”, orice gând pervers ne va împiedica să vedem vreodată aura unui corp.

Căutăm să vedem etericul. E posibil să nu vedem nimic, nici etericul, nici aura, dar să simțim mâncărimi pe diverse părți ale pielii. Asta înseamnă că suntem foarte tensionați dar că nu suntem departe de momentul „vederii”. Ne destindem, mâncărimile cresc şi ajungem să vedem etericul şi aura. Poate apărea de asemenea şi transpirația palmelor – este un semn bun şi se datorează doar tensiunii interne.

Multe persoane nu-şi pot vedea aura fiindcă ele privesc în oglindă prin mijlocul aurei. Oglinda deformează puțin culorile şi reflectă aceste culori deformate prin mijlocul aurei, ceea ce îl face pe un începător să creadă că vede culorile mai sumbre şi mai terne decât sunt în realitate. De aceea este mai bine să contemplăm pe altcineva. Subiectul trebuie să fie plin de bunăvoință şi de credință. În general starea de goliciune îi face pe oameni să se simtă jenați şi tensionați şi etericul se contractă şi se apropie de corp, aura se închide şi culorile se falsifică. Trebuie să vorbim normal cu această persoană pentru a-şi recăpăta stăpânirea de sine şi culorile aurei îşi vor reveni şi forma aurei se va restabili. Pentru a evita situațiile tensionate trebuie să privim persoana respectivă normal, ca şi cum ar fi îmbrăcată. La a doua, a treia şedință, persoana va fi calmă şi vom putea vedea lucirea bleu a etericului.

Căutăm să vedem benzi de culori spiralate în jurul corpului şi haloul galben, jocurile de lumini în vârful capului răspândite ca o floare de lotus, sau ca un foc de artificii.

A VIII-a LECȚIE / IEŞIREA DIN CORPUL FIZIC

Corpul uman este format dintr-o masă de protoplasmă, adică o masă moleculară ocupând un oarecare volum spațial.

Încercăm să părăsim aura şi etericul pentru a penetra în corp – anvelopa carnală este doar un vehicul, un costum de scenă. Corpul uman, format din molecule, conține de asemenea şi alte corpuri subtile, spirituale, pe care le numim corpuri astrale. Ele sunt de asemenea formate din molecule dar cu o densitate mai mică astfel încât pot să locuiască în acelaşi corp fizic fără a se deranja reciproc. Corpul astral şi corpul fizic sunt legate prin coarda de argint care este o masă de molecule vibrând cu o viteză foarte mare. Coarda de argint leagă „supra-eul" de corpul uman şi impresiile trec de la unul la altul în fiecare minut al existenței corpului fizic. Impresiile, lecțiile, informațiile, coboară de la „supra-eu" spre corpul fizic. Când survine moartea, coarda de argint se taie şi corpul fizic este abandonat în timp ce spiritul se eliberează.

La stadiul nostru de evoluție actuală există nouă corpuri, fiecare legat de coarda de argint. În acest capitol ne vom ocupa de voiajele astrale şi tot ceea ce priveşte planul astral.

În loc de „suflet" , care se plasează la un nivel mult superior, vom folosi termenul de „supra-eu". „Supra-eul" controlează şi conduce corpul fizic. Creierul este un releu care primeşte mesaje de la „supra-eu", le converteşte şi le transformă în comenzi care mențin corpul în stare de viață făcând să funcționeze muşchii şi procesele mentale. De asemenea, el trimite „supra-eului" mesajele şi impresiile primite de corpul fizic.

Elberându-ne de limitele corpului fizic putem contempla universul spiritual şi putem asimila lecțiile învățate de corp. Cu ajutorul corpului astral putem voiaja în locuri îndepărtate, oricând şi oriunde, ne putem vedea prietenii şi rudele, putem vizita toate oraşele din lume, toate bibliotecile, etc.

Copiii cred în zâne, ei au companioni de joc invizibili pe care adulții nu îi pot sesiza şi nici nu pot accepta ideea, numind aceasta imaginație. Cu timpul copiii ajung sub influența adulților să-şi ignore „prietenii" şi să-i uite. Acest lucru se întâmplă numai în lumea occidentală. Orientalii şi Celții nu ignoră existența acestor spirite pe care le numesc zâne şi spiriduşi. Aceste spirite fac bine şi îi ajută pe cei care cred în ele. Cei care le ignoră se privează de multe bucurii.

În general, în timpul somnului, corpul fizic este părăsit. La trezire, uneori, ne amintim de vise. Cei care au credința că pot părăsi corpul când vor, pot călători repede şi departe şi pot să revină în corpul lor amintindu-şi perfect ceea ce au văzut sau au făcut.

Aproape oricine îşi poate părăsi corpul pentru un voiaj astral, dar credința este indispensabilă. Este uşor să realizezi voiajul astral odată ce ai depăşit :

- primul obstacol, frica. Frica este cea care face să credem că o dată părăsit corpul fizic vom muri, sau că nu ne vom mai putea întoarce, sau că o altă entitate ne poate lua locul. Persoana care crede în Dumnezeu şi care nu se teme este la adăpost de orice rău. Coarda de argint nu se poate rupe în timpul unui voiaj. Singurul lucru de care trebuie să ne temem este groaza – groaza este singurul pericol.
- Al doilea obstacol este gândirea, rațiunea, biosicul. Biosicul este cel care împiedică omul să escaladeze munții de teama căderilor. Biosicul frânează evoluția spirituală deformând ordinea „supra-eului". În momentele în care suntem „distrați" şi nu ne gândim acțiunile suntem capabili de acțiuni care ne depăşesc cu mult capacitățile fizice. „Supra-eul", întotdeauna vigilent, injectează adrenalină permițând individului să realizeze o activitate ce în mod conştient îi depăşeşte capacitățile fizice. În plină luptă, soldații grav răniți nici nu simt durerea, etc.

În lumea occidentală omul se conduce după ideea că rațiunea separă omul de animal. Din contră, multe dintre animale sunt capabile de voiaje astrale. Animalele folosesc un sistem rațional diferit de al omului care le conferă extrasensibilități speciale.

Trebuie să învățăm să ne controlăm gândurile şi să le alungăm pe cele neplăcute. Ne aşezăm confortabil într-un loc unde ne putem destinde complet şi unde nimeni nu ne va deranja. Putem să facem întuneric, fiindcă lumina ne poate deranja.

- Timp de câteva minute încercăm să înlăturăm total toate gândurile care ne frământă.
- Ne imaginăm într-o cameră complet obscură, într-un zgârie-nori; în fața noastră se află o baie mare, având o perdea de culoare închisă, uni, fără modele care să ne distrage atenția. Ne concentrăm atenția asupra acestei perdele. Ne asigurăm că nici un gând nu ne invadează „conştientul" – dacă mai există astfel de gânduri, ne debarasăm de ele (trebuie antrenament pentru a reuşi).
- Ne concentrăm asupra perdelei negre şi încercăm să vedem ce este în spatele ei. Insistent îndepărtăm orice gând care încearcă să ne distragă de la concentrare.
- Încercăm să trăim starea de neant total. Se va produce o „destrămare" care ne va permite să plonjăm într-un univers de altă dimensiune.

Repetând acest exercițiu vom descoperi că suntem capabili să ne controlăm gândurile ca Maeştrii şi Marii Inițiați.

A IX-a LECȚIE / PRACTICAREA IEŞIRII DIN CORP

Vom experimenta plecarea din corp. În singurătate, într-un loc în care nimic nu ne poate distrage. Ne lungim pe un pat într-o poziție cât mai confortabilă şi ne destindem total. Respirăm lent gândindu-ne la această experiență şi concentrându-ne spiritul asupra unui punct situat la doi metri de noi.

- Închidem ochii, ne concentrăm cu toată forța de care suntem capabili – ne contemplăm Eul nostru real, corpul astral, la distanță de doi metri.
- La început va necesita un efort foarte mare. Vom avea impresia că suntem în interiorul unui balon mare de cauciuc din care încercăm să evadăm. Creştem, creştem, şi trebuie să țâşnim în exterior. Vom trăi un mic şoc dar nu trebuie să ne speriem fiindcă teama ne va readuce în corpul fizic. (Dacă se întâmplă aşa ceva nu trebuie să mai reluăm experiența decât după un somn bun.)

Corpul nostru astral se desprinde lent de anvelopa fizică şi se ridică plutind la un metru de noi. Dormind avem senzația de plutire. Corpul astral este lungit în aer deasupra noastră, legat de coarda de argint care urcă de la ombilicul nostru la al corpului astral, vezi fig. 3:

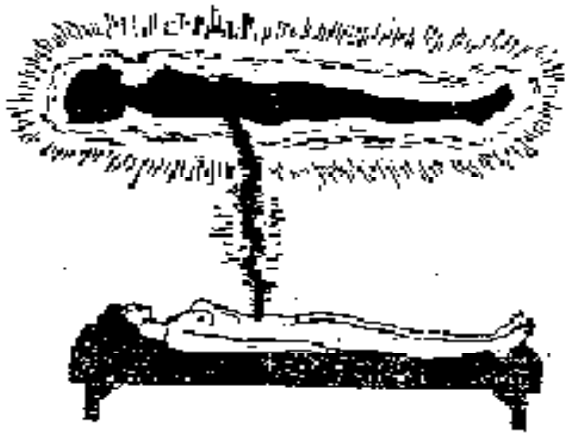

Fig. 3: Ridicarea corpului astral

Nu trebuie să privim cu prea mare curiozitate acest corp astral în levitație pentru că dacă vom fi surprinşi sau dacă ne va fi teamă, el va reintra în învelişul fizic. Dacă nu va avea loc nici o tresărire, trebuie să continuăm să respirăm liniştiți şi să nu gândim, trebuie să fim foarte prudenți în timpul acestei prime „evadări". (De multe ori, înainte de a adormi, se întâmplă să avem o tresărire brutală care ne trezeşte. Această impresie este provocată de o separare prea brutală a corpului astral de corpul fizic sau de o întoarcere prea bruscă în urma unei spaime.) E bine să ştim dinainte unde vrem să mergem pentru că starea de gândire în timpul experimentului ne va readuce în corpul fizic.

- O dată părăsit corpul fizic e bine să ne lăsăm să plutim în cameră. Explorăm plafonul, toate locurile pe care în mod normal le putem vedea. Acest exercițiu ne va permite să ne obişnuim cu această formă elementară de deplasare astrală înainte de a ne aventura în afara camerei. Nu ne mişcăm în continuare şi vom observa cum corpul astral va pluti încet spre picioare şi va coborâ până la picioare contemplând fizicul. Vom putea încerca o senzație de rău văzându-ne corpul fizic. Adesea ignorăm aspectul nostru. Este ca în cazul când ne-am auzit pentru prima dată vocea înregistrată şi nu am recunoscut-o. Nu ne va plăcea să ne vedem corpul din afara lui şi dacă vom progresa ne vom putea vedea şi ideile şi gândurile, ceea ce ne va înspăimânta şi vom dori să revenim în corp cât mai repede.
- Unde vrem să mergem ? (bineînțeles dacă am reuşit să depăşim şocul contemplării corpului fizic). Cel mai bine este să mergem la o persoană pe care o cunoaştem bine, prieten, părinte, rudă, care locuieşte în oraşul vecin. Este prima ieşire şi nu trebuie să ne aventurăm în necunoscut. Trebuie să alegem un loc de unde să ştim să revenim ca şi cum l-am parcurge cu corpul fizic. Părăsim camera, mergem pe stradă (nu ne vom nelinişti, nimeni nu ne poate vedea corpul astral), mergem pe drumul obişnuit păstrând în față imaginea persoanei la care dorim să ajungem.

Cu practică se poate ajunge oriunde şi vom putea explora orice țară din lume.

Este imposibil să ne pierdem, să ne rănim sau să credem că corpul nostru fizic a fost invadat de altcineva în absența noastră. Dacă cineva se apropie de corpul nostru fiizic în absența noastră, vom primi un avertisment şi ne vom întoarce cu viteza gândului.

Nu trebuie să ne temem de nimic. Teama este singurul rău.

Când vom ajunge să călătorim conştient în astral vom vedea culorile mult mai frumoase, totul va străluci, vom vedea particulele de viață ca mici particule în jurul nostru. Vom atrage forță şi curaj din vitalitatea pământului. Putem merge într-un magazin şi putem alege ceea ce dorim să cumpărăm ulterior. Vom vedea mai uşor defectele produselor.

În anumite condiții, după o îndelungată experiență, inițiații se pot materializa în fața unui clarvăzător.

- Când vom reveni în corpul fizic trebuie să rămânem calmi, să ne gândim că vrem să ne întoarcem şi să ne reintegrăm. Atunci se va produce ca un turbion, un vârtej, sau o deplasare instantanee din locul în care ne aflam până la un metru deasupra corpului nostru fizic întins în pat. Ne lăsăm să cădem foarte încet pentru a realiza sincronizarea celor două corpuri. Dacă totul merge bine, cuplarea va avea loc fără nici un fel de greutate. Dacă intră cineva brusc sau dacă suntem neîndemânatici, vom putea suferi o migrenă puternică sau dureri în membre. În astfel de cazuri trebuie să încercăm să adormim sau să încercăm să recâştigăm astralul fiindcă dacă cele două corpuri nu sunt perfect aliniate, migrena nu dispare. Acest gen de incidente nu trebuie să ne sperie fiindcă este suficient să dormim numai câteva minute şi vom putea pleca din nou în astral.
- Reîntoarcerea în corpul fizic nu va fi prea plăcută. E posibil să simțim că „ne-a intrat la apă", că sunetele din astral nu sunt perceptibile, culorile nu mai sunt strălucitoare. Când vom evolua suficient vom şti că suntem pe Pământ pentru a învăța şi nu ne va mai fi teamă de momentul în care vom fi despărțiți de corpul fizic.

A X-a LECȚIE / FRICA 1; PĂRĂSIREA CORPULUI FIZIC

FRICA

Frica este o atitudine negativă. Indiferent care este obiectul temerilor noastre, frica este malefică. În lumea fizică există creaturi adorabile: câinii, pisicile, caii, păsările, etc. dar şi fiinţe respingătoare: şerpii, păianjenii, gândacii, târâtoarele, etc. Tot aşa şi în astral există entităţi şi spirite invariabil agreabile şi bune, dar şi entităţi oribile, malefice, elemente primitive care prin evoluţie vor putea deveni humanoizi sau alte anumale. (Beţivii, în starea de delirium tremens, văd aceste entităţi, fiindcă ei au părăsit corpul fizic şi şi-au antrenat corpul astral în cele mai joase locuri ale lumii astrale; de asemenea, anumite droguri induc aceleaşi stări ca de exemplu mescalina care poate pur şi simplu să catapulteze persoana în astral. Aceste mijloace de părăsire a corpului fizic rănesc „supra-eul”.).

Creaturile „elementare” există pe scară superioară sub formă de gânduri, simple proiecţii ale spiritului conştient sau inconştient al omului şi nu au decât o pseudo viaţă proprie.

Formele de gândire au fost create de vechii preoţi egipteni pentru a feri corpurile mumificate ale marilor faraoni şi ale reginelor, de profanatori. Aceste entităţi nu posedă spirit fiind create doar pentru a îndeplini anumite sarcini.

În lumea spirituală astrală există un popor de spirite în primele faze de dezvoltare, ocupând o poziţie asemănătoare cu cea ocupată de maimuţe pe treapta evoluţiei terestre. Adică, sunt iresponsabile, cicălitoare, fără raţiune. Aceste entităţi rătăcesc în astral la întâmplare, strigă, fac grimase oribile, ameninţătoare, dar nu pot face nici un rău.

Dacă vizităm niveluri astrale joase, vom putea întâlni creaturi stranii. Când începe voiajul în astral, adeseori trei sau patru asemenea entităţi se unesc urmărindu-l pe călătorul în astral, dar ele sunt inofensive şi nu fac decât să-l şicaneze, să se distreze pe seama călătorului neexperimentat. Dacă le vom arăta că ne este teamă de ele, ele vor fi bucuroase şi vor adopta atitudini ameninţătoare sau batjocoritoare.

Dacă nu ne este teamă, în 99% din cazuri nu ne vom întâlni cu aceste entităţi la ieşirea în astral.

Este posibil să vedem în depărtare fascicule de lumină strălucitoare şi să auzim note muzicale foarte elevate pe care învelişul material nu ni le permite.

Pentru început să vedem ce ne poate rezerva astralul mijlociu. Acolo putem primi vizita părinţilor, putem vizita oameni şi oraşe din toată lumea, putem scrie şi citi în limbi necunoscute.

Stăm întinşi în patul nostru, perfect conştienţi, şi destinşi. Încercăm o senzaţie de rupere, o trosnitură, apoi apar uşoare mâncărimi în tot corpul şi treptat, se produce separaţia. Deasupra corpului întins, la capătul corzii de argint, apare un nor care ia lent forma unui corp uman care planează o clipă, apoi se ridică din ce în ce mai sus. Încet recade şi apoi se ridică în picioare la capătul patului contemplând corpul fizic de care este legat .

Umbrele din cameră încep să se restrângă prin colţuri. Coarda de argint vibrează şi sclipeşte iar corpul astral este bordurat cu o lumină bleu argintie. Corpul fizic este liniştit, cu ochii închişi şi respiraţia liniştită. Coarda de argint nu mai vibrează, deci totul este bine.

Corpul astral se ridică lent, trece prin tavanul camerei, prin acoperiş, şi se îndreaptă spre crepuscul. Coarda de argint se întinde cât de mult este nevoie fără a-şi diminua grosimea. Corpul astral se ridică până la 100 – 200 de metri, apoi se opreşte şi planând încet, priveşte în jur. Din toate casele şi vecinătăţile se ridică luciri fine, bleu, corzile de argint ale altor persoane. Oamenii voiajează noaptea, majoritatea fără să ştie, dar cei antrenaţi sunt favorizaţi pentru că la întoarcere păstrează amintirea a ceea ce au făcut.

După un scurt timp, în care corpul astral se întreabă unde să meargă, ia decizia, să zicem să viziteze o ţară. În momentul în care decizia a fost luată, prinde o viteză fantastică, ce depăşeşte timpul, trecînd de la noapte la zi în sens levogir (noapte, seara, după-amiază, amiază, dimineaţă). Dacă se fac traversări este posibil să vadă un pachebot pe care sunt lumini şi muzică. Ţara căutată apare într-o lumină puternică. Încet, corpul astral coboară pe pământ şi se amestecă invizibil cu mulţimea corpurilor fizice.

Când în locul unde ne-am părăsit fizicul se apropie dimineaţa, corpul astral simte că îl trage coarda de argint. Corpul astral se ridică rapid în aer, se orientează, survolează uscatul

şi mările şi se appropie de locuința corpului fiizic. Acolo se agită şi alte corzi de argint ale celorlalți oameni care au voiajat şi se grăbesc să-şi recapete corpul fiizic.

Corpul astral se coboară foarte încet şi se cufundă cu grijă în corpul fizic. Vom evea o senzație puternică de frig ca şi când te-ai fi îmbrăcat cu haine umede.

Corpul fizic se animă şi ochii se deschid.

Toată această experiență poate fi trăită doar după un antrenament îndelungat şi în absența fricii. (Chiar dacă la marginea astralului ne vom întâlni cu entități neplăcute, ele nu ne pot face nici un rău, mai ales dacă nu ne temem de ele). Absența friicii ne asigură o protecție absolută.

Cum să procedăm ?

Ne întindem în pat, singur, şi ne propunem să vedem un anumit loc sau o anumită persoană şi dimineață să ne amintim ce am făcut şi ce am văzut.

A XI-a LECȚIE / ALGORITM DE PREGĂTIRE A DECORPORALIZĂRII

Trebuie să ne pregătim dinainte, să alegem seara în care dorim să ne părăsim corpul fizic, să ne repetăm pe parcursul întregii zile, sau a mai multor zile, că dorim să facem aceasta, până ce ne intră în subconştient. Vom folosi algoritmul:

„În ziua.....eu voi voiaja în lumea astrală şi voi rămâne conştient asupra a ceea ce voi face şi ce voi vedea. Îmi voi aminti, când îmi voi recâştiga corpul. Nu voi uita nimic."

Aceasta este o mantră. Ea trebuie recitată în grupuri de câte trei pentru a determina subconştientul să înregistreze mesajul. Vom recita cele trei afirmații dimineața, la prânz şi seara şi inainte de a adormi. E bine să nu comunicăm nimănui intenția noastră pentru a nu risca să ni se strecoare îndoieli din partea celor apropiați.

Trebuie să ne străduim ca în ziua pe care am ales-o, toată lumea să fie calmă şi noi să fim în rezonanță benefică cu lumea înconjurătoare. Nu trebuie să existe nici un conflict care să ne enerveze. Dacă suntem tulburați în vreun fel, amânăm experiența. Trebuie să trăim ziua respectivă cu bucurie.

Ne retragem în camera aleasă pentru experiment. Ne dezbrăcăm respirând calm. Îmbrăcămintea pentru noapte trebuie să fie absolut comodă. Temperatura trebuie să fie agreabilă. Cuvertura cu care ne acoperim să nu fie prea grea, să nu ne apese.

Tragem perdelele, jaluzelele, stingem lumina, ne lungim confortabil în pat şi ne destindem, ne lăsăm moale. Încercăm să nu adormim, rostim mantra.

Culcați pe spate, ne imaginăm că din noi creşte un alt corp, în afara celui real. Urmărim forma spectrală a astralului. O vom simți ridicându-se din moleculele corpului nostru. Vom simți câteva mâncărimi care se vor calma repede – să încercăm să nu ne scărpinăm. Evităm să facem mişcări bruşte care ar putea determina astralul să revină în corpul fizic. Dacă ni se întâmplă des să tresărim în momentul când adormim, să încercăm să ne stăpânim. E posibil să simțim ca şi cum cineva ne-ar fi aruncat o pernuță pe față. Nu ne mişcăm, rămânem calmi.

În momentul în care ne vom vedea, să ne examinăm cu calm – niciodată nu ne vom mai vedea aşa de clar ca prima dată. După ce ne-am examinat vom începe să ne deplasăm prin cameră, să deschidem sertarele, să examinăm plafonul. Să încercăm să lăsăm o urmă a degetelor pe praful de pe dulap, de exemplu, şi vom vedea că este imposibil. Mâna, brațul, se cufundă în perete fără nici o senzație fizică.

Contemplăm coarda de argint care leagă cele două corpuri ale noastre – ea scânteiază bleu şi uneori galben. Ne contemplăm încă o dată corpul fizic şi apoi ne depărtăm către locul pe care ni l-am ales. Ne vom ridica prin plafon, acoperiş, şi ne vom îndrepta conştient către locul pe care l-am ales. Să nu uităm că într-o lecție anterioară s-a afirmat că primul voiaj trebuie făcut pe un traseu cunoscut. Când ne vom obişnui cu deplasările în astral vom putea călători cu viteza gândului şi nimic nu ne va mai opri. Vom putea vizita chiar şi alte planete.

Dacă nu ne putem concentra spiritual asupra persoanei pe care vrem să o vizităm, putem lua în mână o fotografie neînrămată, pe care să o contemplăm înainte de a stinge lumina şi încercăm să păstrăm imaginea.

Anumite persoane nu pot călători în astral dacă le e prea bine sau prea rău, dacă au mâncat ceva ce nu le-a priit, dacă le e prea frig sau prea cald, etc.

În Tibet sau în India sunt călugări care trăiesc închişi în celulele mânăstirii fără a vedea vreodată lumina, mănâncă foarte puțin o dată la câteva zile, dar au puterea să voiajeze în permanență în astral, au legătură cu telepații, etc. Este posibil ca în voiajele nostre să-i întâlnim pe aceşti înțelepți. Aceasta este o şansă deosebită căci ei ne vor da sfaturi şi ne vor învăța cum să elevăm. Numai credința şi practica ne vor ajuta să obținem aceste rezultate.

A XII-a LECȚIE / PRACTICAREA DESTINDERII

Pentru o persoană neinițiată este foarte greu să ajungă la călătorii în astral. Trebuie muncă pentru a „pregăti terenul”, pentru a ne ridica spiritul la un nivel de elevare care să ne permită aceasta. Noi putem beneficia de rezultatul experiențelor atâtor înțelepți care în condiții vitrege au reuşit să înțeleagă şi să conştientizeze tainele vieții şi ale morții. Trebuie doar să citim şi să încercăm să înțelegem

Majoritatea oamenilor nu ştiu să se destindă cu adevărat. Pentru a ne destinde nu este suficient să ne prăvălim într-un fotoliu ci trebuie să ațipim uşor lăsând fiecare muşchi să se relaxeze. Cel mai bine ştie să aplice această tehnică pisica. Pisica, are de altfel percepții mai elevate decât omul şi pentru ea călătoria în astral este normală. Deci, pentru a ne destinde trebuie să ne lăsăm în somn ca o pisică. Să încercăm să şi medităm cu acestă ocazie. Aceasta ne va ajuta să elevăm. Acesta este un câştig pentru viața noastră viitoare.

Ne lungim într-o poziție confortabilă, făcând abstracție de convenințe (de aceea este nevoie să fim singuri când experimentăm). Ne imaginăm că corpul nostru este o insulă populată de ființe minuscule, docile, care ne ascultă comenzile fără nici o abatere (corpul nostru este un vas pe care personalul tehnic ține controlul „centrelor nevralgice” – când vrem să ne destindem, le spunem tehnicienilor să oprească maşinile şi să-şi închidă birourile – e pauză).

Lungiți confortabil, ne imaginăm aceste ființe minuscule în tot corpul nostru pe care începem să-l contemplăm începând cu degetele de la picioare, prin toți muşchii, ca şi când noi am fi undeva foarte sus, în cer. Le cerem să ne părăsească corpul şi îi urmărim cum se grăbesc să-şi lase „locul de muncă”. Corpul nostru va deveni treptat inert. „Muncitorii „, vor rămâne ăn afară aşteptând. Le vom spune să se depărteze de noi urmând coarda de argint. Ne imaginăm coarda de argint întinzându-se, plecând de la noi spre infinit, pe care îl vedem ca un tunel de metrou spre care se grăbesc toți „călătorii” noştri.

Acum vom fi complet relaxați, nervii şi muşchii nu vor lucra şi vom putea medita. Cel mai bine este să nu ne gândim la nimic. Respirăm profund şi ne alungăm toate gândurile. În această stare este posibil să ni se deschidă calea spre descoperiri extraordinare, putem primi răspuns la întrebările noastre cele mai subtile.

Unii oameni sunt capabili să adoarmă instantaneu şi să se trezească în câteva minute perfect odihniți, strălucitori. Cu practică vom reuşi şi noi.

Dacă vrem să atingem o evoluție spirituală este bine să ne depărtăm de viața mondenă şi de prietenii care ne trag în jos. Zgomotul, alcoolul, sunt nefaste, ele riscă să ne antreneze în structurile inferioare de la baza astralului, unde ne putem întâlni cu entitățile neplăcute.

Persoanele elevate pot petrece mult timp împreună fără a-şi vorbi şi totuşi comunicând proofund, telepatic. Aceasta se poate observa în cuplurile mai vârstnice în care a existat iubire toată viați. Din păcate ei au învățat aceasta târziu, din practică, noi o putem aplica imediat cu mare câştig.

Un grup de astfel de oameni, inițiați, pot schimba în bine cursul evenimentelor mondiale. Fiecare persoană trebuie să aibă mâinile şi picioarele apropiate, dar fără a le atinge pe ale vecinului. În acest mod ne conservăm energia corporală. Grupul trebuie să stea în cerc, privind podeaua din centru cercului, cu capul uşor înclinat, într-o poziție odihnitoare. Ne gândim şi expunem tema înainte de a începe experimentul. Nu mai vorbim şi rămînem astfel câteva minute. Vom simți cum suntem pătrunşi şi scăldați în lumina divină. Este asemănător cu modul în care se oficiază o slujbă religioasă unde preotul captează toate gândurile enoriaşilor şi le canalizează spre tema pe care o dezvoltă.

Este foarte benefic să meditățm zilnic. Să ne golim spiritul de toate gândurile şi să-i permitem să se ridice. Este benefic să „practicăm" tăcerea şi liniştea. Sunt ordine mănăstireşti unde se practică tăcerea. Regulile nu au fost impuse ca pedeapsă ci pentru că numai în linişte putem auzi vocea lui Dumnezeu.

A XIII-a LECȚIE / A DĂRUI

Pentru a primi este nevoie să dăruim. Nu putem aştepta să primim ceva dacă nu dăruim. În lumea occidentală este considerat degradant să ceri ajutor sau să acorzi ajutor altora. Nu le este de nici un ajutor celor care dau pentru a-şi demonstra bogăția. Din păcate, bogăția nu reprezintă nimic fiindcă nu putem lua cu noi nimic din bunurile materiale. Ne rămân numai valorile spirituale pe care le acumulăm pe tot parcursul vieții cu trup şi care ne îmbogățesc sufletul.

În Orient, chiar şi cei mai săraci oameni găsesc o bucată de pâine pe care să o dăruiască unui călugăr care, prin drumul pe care şi l-a ales, trăieşte din mila altora. Aceştia nu sunt nici paraziți nici leneşi. Ei nu pot poseda decât roba, sandalele şi cuvertura care le serveşte de culcuş. Călugărul are sub veşmânt un bol pe care îl întinde gospodinei pentru a primi mâncare. În Orient, toată lumea ține un bol de mâncare cu amândouă mâinile, din respect pentru mâncarea, care este rară. A hrăni un călugăr înseamnă a plăti un fel de datorie pe care toți oamenii o au față de sfinți.

Tot aşa, şi noi trebuie să dăruim înainte de a aştepta să primim. O lege divină cere ca fiecare om să dea a douăsprezecea parte din bunurile sale. În Anglia, de exemplu, biserica avea dreptul de a lua această cotă din avutul tuturor oamenilor pentru întreținerea bisericilor şi a săracilor.

Nu are importanță dacă o persoană studiază şi citeşte cărți de spiritualitate şi pe de altă parte este egoistă şi nu-şi ajută aproapele. Nu are dreptul să aştepte a primi ceva atâta timp cât egoismul o determină să nu dea altora.

Dacă vom încerca timp de trei luni să dăruim, cu bucurie şi fără părere de rău, vom descoperi după cele trei luni că suntem mai bogați spiritual şi poate şi material.

A XIV-a LECȚIE / CALEA DE MIJLOC; BUCURIA ÎN RELIGIE

Eforturile prelungite de concentrare pot duce la rezultate negative. Dacă cerem creierului prea mult efort provocăm o sarcină electrică prea mare care, de fapt anihilează procesul gândirii. Deci, să nu ne supraestimăm ci să urmăm o cale de mijloc. Această „cale de mijloc" este un modus vivendi în Orient. Nu trebuie să fim nici prea buni, nici prea răi, nici

servili față de părerile altora. Trebuie urmat bunul simț şi calea de mijloc în toate acțiunile pe care le întreprindem.

Este imperios necesar să urmăm calea Toleranței pentru a ne bucura de respect.

În Orient, preoții învață judo şi alte tehnici de luptă, nu pentru că ar fi violenți ci pentru a învăța să-şi stăpânească corpul şi spiritul. În judo, de exemplu, nu te foloseşti de forța proprie ci de forța partenerului. E bine să folosim principiile judo-ului, forța opoziției, până ne depăşim problemele.să nu ne obosim şi extenuăm căutând să rezolvăm o problemă ci să ne gândim la acea problemă şi să nu o eludăm. Să nu ne temem să abordăm problemele neplăcute ci să ne străduim să le rezolvăm cu puterea minții noastre.

„Noaptea e un sfetnic bun" este un dicton foarte adevărat. Dacă ne gândim la o problemă înainte de a dormi, ea va trece asupra „supra-eului" nostru sau măcar asupra subconştientului nostru, care au cunoştințe infinit mult mai largi şi care vor transmite conştientului modalitatea de rezolvare a problemei.

Mulți oameni cred că pentru a fi un bun creştin trebuie neapărat să fii sărac şi să ai o mină sumbră şi severă. Bucuria este o virtute cardinală. Adevărata religie este veselă, ea ne promite viața eternă, că moartea nu trebuie să ne sperie, că după moarte ne vom întâlni cu cei dragi, că vom cunoaşte fericirea. Singurul lucru care contează este să crezi în Dumnezeu. Numai credința contează.

Toți părinții au putut constata că e mult mai uşor să-ți educi copiii cu bunătate şi nu cu amenințări şi violență. Bunătatea trebuie însoțită de disciplină, dar nu o disciplină dură sau sadică ci una flexibilă.

Să îi iertăm pe ceilalți şi să le iertăm greşelile. A le pomeni mereu greşelile nu este decât un mod de a ni-i îndepărta şi de a-i obosi. Fiecare om poate fi salvat oricât de mari i-ar fi păcatele. Dumnezeu nu refuză iertarea păcătosului, deci, să nu o refuzăm nici noi.

Memoria Akasha ne arată că poporul evreu este o rasă care, într-o altă existență a fost incapabil de progres. El făcea tot ceea ce era interzis, se consacra doar plăcerilor inferioare ale cărnii. Aceşti oameni nu au fost distruşi de către Bunul Dumnezeu ci au fost aleşi şi au primit o nouă şansă. Oricine face afaceri cu evreii, chiar şi acum, îşi dă seama că aceştia au cunoştințe superioare, care-i deosebesc de alți oameni. Ei le provoacă oamenilor un soi de teamă iar când unui om îi este teamă, el persecută. Evreii aparțin unei rase foarte vechi şi sunt persecutați fiindcă trebuie să-şi construiască o viață nouă.

Calea pe care trebuie să o urmăm este iubirea de Dumnezeu şi bucuria în credință.

A XV-a LECȚIE / FRICA 2 ; CLARVĂZĂTORII ; NEÎNȚELEGERI CU CEI APROPIAȚI

- Fiecare om are o fobie: întunericul, păianjenii, reptilele, etc. Uneori ne

conştientizăm temerile, sau mai exact, ne conştientizăm unele temeri dar altele rămân în subconştient. Această frică din subconştient este cea care ne împiedică printr-un impuls misterios să facem anumite lucruri. Un psihiatru poate fi capabil să scoată din subconştientul nostru vreun fapt petrecut în copilărie şi care ne provoacă teama. Această frică, ascunsă, ne tulbură subconştientul. Frica este mai puternică atunci când nu este conştientizată şi ignorându-i existența mu putem să o combatem şi să ne apărăm de ea.

Ne este frică de tot ce scapă înțelegerii noastre. Frica este o boală, o pată care ne întunecă spiritul.

În anumite religii ideea reîncarnării nu este admisă. În trecut, preoții aveau putere absolută asupra poporului şi mențineau teroarea. Ei gândeau că dacă oamenii ar şti că mai există şi alte vieți, şi-ar lăsa datoriile neplătite în viața actuală. În China era foarte frecvent obiceiul să faci datorii în viața actuală pentru a le plăti în viața următoare. Aceasta a adus mari deservicii poporului chinez care şi-a considerat viața o lungă vacanță urmând să se învrednicească numai „în viața următoare". De aceea cultura chineză a decăzut atât de mult.

Ar fi bine să ne cercetăm subconştientul, să vedem ce ne nelinişteşte, ce ne enervează, ce ne sperie şi să încercăm să eradicăm aceste aspecte. Numai după aceea vom avea curaj să călătorim în astral şi vom conştientiza că este la fel de simplu ca a respira.

Somnul este un fel de moarte. Ne temem că în timpul somnului, coarda de argint ar putea fi tăiată şi ne-am putea rătăci. Asta nu se poate întâmpla – singurul pericol este frica.

Dacă am putea să medităm măcar o jumătate de oră pe zi ar fi un mare câştig pentru noi. Prin meditație putem părăsi această lume, ne putem ridica în astral. Aceste experiențe ne vor umple de bucurie şi ideea plecării finale nu ne va mai speria. Condiția este să lucrăm pentru a ne desăvârşi perfecțiunea spirituală.

Existența noastră pe Pământ este cea a unui prizonier într-o celulă. Contemplând Pământul din astral vom constata că nici nu vrem să ne mai întoarcem pe el. De aceea este foarte necesar să ne pregătim voiajele astrale pentru a conştientiza necesitatea de a ne reîntoarce la canonul nostru, de a ne comporta bine în închisoarea noastră pentru a câştiga cât mai mult de la existența noastră terestră.

- Nu trebuie să ne temem de clarvăzători fiindcă cei morali dintre ei nu ne vor inspecta intimitatea fără a ne cere voie, iar cei imorali nu vor putea vedea nimic, fiindcă nu li se permite. Clarvăzătorii care cer bani pentru a prezice viitorul nu au o putere reală. Darul clervederii se pierde dacă faci din el comerț. Tranzacțiile pecuniare strică, tulbură, calitățile telepatice. Dar, în general, aceştia sunt buni psihologi şi ştiu să scoată de la oameni exact informațiile care să le dea acestora impresia că i-au ghicit.

Un clarvăzător moral va aştepta întotdeauna să i se ceară despre ce să vorbească şi nu ar intra prin efracție în intimitatea aurei, nici chiar dacă ar fi rugat. Acestea sunt legi stricte ale ocultismului iar cel care nu le respectă este pedepsit.

- Neînțelegerile cu cei apropiați trebuie depăşite. Cei apropiați din familie reprezintă instrumentele prin care ne putem însuşi o lecție de viață. Oamenii de pe Pământ nu reprezintă o formă de viață foarte evoluată. Ei sunt sadici, egoişti, pofticioşi, cupizi, etc. De aceea ei sunt pe această planetă şi nu pe una mai elevată, pentru a învăța să-şi depăşească defectele.

Deci, dacă avem un soț sau o soție, sau chiar părinți sau copii cu care nu suntem compatibili, este pentru că noi am vrut să avem un obstacol de trecut sau au fost aleşi pentru a ni se da prilejul să ne confruntăm cu obstacolul. Dacă suntem absolul incompatibili nu este obligatoriu să-i regăsim într-o altă viață sau oricum, nu-i vom regăsi în acelaşi mod fiindcă noi ştim că în faza de entități destrupate vom cunoaşte doar iubirea.

A XVI-a LECȚIE / VISELE

Din trecut visele au fost considerate prevestiri, semne şi mulți oameni le-au interpretat citind în vise viitorul. Alții consideră visele a fi fantezii ale imaginației care are libertate în timpul somnului.

Revenind la lecțiile noastre, să ne ocupăm de cele două corpuri pe care le-am studiat – fizicul şi astralul. În timpul somnului, corpul astral se separă de corpul fiizic şi spiritul, de asemenea, se detaşează. Majoritatea oamenilor, mai ales a occidentalilor, nu conştientizează evenimentele care au loc în timpul somnului. Păstrăm amintiri mai mult sau mai puțin precise a „ceva” ce am văzut în timpul somnului. Probabil am primit „vizita” cuiva care a voiajat în astral. De obicei, se pare că gravităm în jurul locurilor cunoscute sau iubite, ne place să-i regăsim pe cei pe care deja i-am mai vizitat. Persoanele care nu ştiu nimic despre voiajele astrale pot primi vizita unui prieten, sau vor merge la un magazin, etc., iar la întoarcere se vor gândi la ce au visat.

Visele noastre sunt tot atât de reale ca un voiaj cu avionul sau vaporul peste ocean, dar noi ne încăpățânăm să le numim visuri.

Ca o paranteză trebuie spus că înainte de Conciliul de la Constantinopol, în 381, când şefii Bisericii Creştine au decis dogmele creştinismului, cea mai mare parte a învățăturilor Marilor Maeştri au fost deformate sau suprimate. Autorul acestui studiu a găsit multe informații interesante în Memoria Akasha dar nu ni le dezvăluie acum. Oricum, de multe secole, Occidentul ignoră călătoria în astral pe singurul motiv că aceasta nu este stipulată în dogmele creştine. De asemenea, nu cred în zâne, nici în Spiritele Naturii, iar copiii care se joacă în mod firesc cu entități sunt ironizați. Uneori copiii sunt mult mai

inteligenți decât adulții. Chiar Biblia spune că: „dacă nu devii copil, nu poți pătrunde în impărăția cerurilor”. Deci, dacă vom avea credința unui copil, necontaminată de scepticismul adulților, vom putea merge oriunde, oricând. Din nefericire, copiii uită repede şi pierd rapid facultatea de a vedea entități.

Toată lumea trăieşte aventuri în timpul somnului şi la întoarcerea corpului astral în corpul fizic pot avea loc conflicte între cele două, din pricina faptului că, corpul fizic, contaminat cu idei preconcepute nu poate accepta trăirile corpului astral ca fiind reale. În acest moment intervine rațiunea şi de multe ori, se ajunge la concluzii şi interpretări stranii.

Corpului astral i-ar plăcea să păstrăm amintirea experiențelor trăite în timpul somnului dar, corpul fizic se opune şi asta face ca imaginile să se deformze ajungându-se chiar la coşmaruri.

În astral se poate pluti în ceruri, vizitând orice țară dorim în fracțiuni de secundă. Legile vieții fizice nu concep aceasta şi anulează tot ceea ce am putea păstra pozitiv din aceste călătorii nocturne. Ceea ce trăim în astral este la fel de real ca şi ceea ce trăim în viața fizică.

Mulți dintre noi am visat că ne plimbăm goi şi ne-am simțit foarte jenați. În astral nu avem nevoie de haine fiindcă avem învelişul astral, doar intervenția rațiunii ne face să ne simțim jenați de goliciunea noastră. Când voiajăm în astral ne imginăm de regulă în îmbrăcămintea noastră obişnuită. Dacă uităm să ne-o imaginăm, putem fi văzuți goi de către clarvăzătorii astrali. Dar veşmintele nu reprezintă decât convenințe. În concluzie, visele sunt o raționalizare a evenimentelor trăite în lumea astrală.

În astral vedem o gamă de culori mai vii, mai curate şi mai strălucitoare, care depăşesc înțelegerea şi şterg o parte din detalii.

Pe Pământ suferim de miopie, astigmetism, etc., ceea ce ne împiedică să vedem lucrurile aşa cum sunt. Dacă ne vom aminti un vis în care am văzut culori şi noanțe care ne-au umplut sufletul de fericire, atunci cu siguranță, nu a fost un simplu vis ci o călătorie în astral.

Mai este un aspect care ne împiedică să ne amintim bucuria călătoriei în astral – cadența incredibil de rapidă comparativ cu cea din viața fizică. Această diferență de vibrații trebuie să ne preocupe pentru a încerca să ne punem cele două corpuri în concordanță şi a depăşi fără dificultate eventualele obstacole care pot apărea la întoarcerea în corp. Ne imaginăm că suntem în astral şi corpul nostru fizic este dedesubt. Corpul fizic vibrează lent (e plin de boli şi suferințe), corpul astral freamătă de vitalitate. Este ca şi când trebuie să sărim dintr-un autobuz în mers. Suntem în pericol să ne accidentăm dar dacă acumulăm experiență putem face aceasta cu uşurință. La revenirea din voiajul astral, problema este să reintrăm în corp. Trebuie să aşteptăm să se sincronizeze armonia dintre vibrațiile celor două corpuri ale noastre. Cu practică putem să încetinim vibrațiile corpului astral şi să accelerăm vibrațiile corpului fizic. Când vom căpăta suficientă experiență în această problemă, vom păstra intacte amintirile voiajelor noastre astrale. Până vom căpăta abilitatea necesară ne vom putea trezi transpirați, cu migrene sau greață, ca într-un vehicul condus de un şofer neinspirat. Revenirea fără acordarea vibrațiilor poate cauza chiar boli grave. Dacă ne este rău la aterizare, singurul remediu este să nu ne mişcăm, să nu ne gândim la nimic şi să încercăm să adormim pentru a-i permite corpului astral să realizeze o nouă aterizare, mai reuşită.

În timpul acestor voiaje corpul astral se recrează şi se bucură în timp ce corpul fizic doarme şi îşi reia forțele.

De multe ori, dimineața ne putem trezi indispuşi şi supărați pe lume. Se întâmplă ca oameni care sunt realizați pe Pământ să afle în astral că de fapt îşi irosesc viața şi că tot orgoliul şi succesul lor este doar spre pierzanie. Toată viața de pe Pământ nu este decât pirezanie, toate valorile sunt false. Numai bogăția spirituală contează în bagajul cu care vom părăsi această viață, nimic altceva. În timpul somnului, oamenii îşi „reamintesc” obiectivele pe care şi le-au propus la venirea în trup, dar, din păcate, la trezire, ei uită totul.

Să vedem cum stau lucrurile cu cei care dorm puțin. La aceştia, conştiința astrală este zbuciumată, tulburată. Şi bețivii dorm puțin fiindcă le e frică de entitățile care le

populează fazele de delir. În acest caz fizicul rămâne treaz şi în general, suferă de multe neajunsuri. Fără somn , fără odihnă, nu putem da ocazia „supra-eului" de a intra ăn raport cu fizicul. Lipsa somnului te face să nu ai nici un profit în urma vieții de pe Pământ şi să fii nevoit să revii pentru a recupera.

Cum vom şti dacă un vis este o ficțiune sau amintirea unui voiaj astral ? Dacă am văzut lucruri mai curate şi mai strălucitoare decât în mod normal, culori mai minunate, chipul unei ființe iubite care ne umple de fericire, atunci a fost un voiaj astral. Putem trăi, din contră, un sentiment neplăcut în legătură cu o anumită persoană cu care suntem în dezacord. Este semnul că am avut o dispută cu acea persoană în astral. În astral, lupta poate fi mai intensă decât pe Pământ şi antipatia poate să crească. Trebuie să ne străduim să ne înțelegem şi să ne iubim duşmanii, să-i iertăm, să ne rugăm pentru ei, numai aşa vom reuşi să depăşim conflictele care ne macină.

Trebuie să exersăm să ne amintim visele. Visele sunt ferestre deschise spre alte lumi. Cu antrenament vom reuşi să ne amintim cu mai mare claritate ceea ce ni s-a întâmplat în timpul somnului.

În Orient unele persoane reuşesc cu uşurință să intre în transă părăsindu-şi corpul fizic. Alții dorm şi la trezire dețin soluția problemei care i-a frământat.

Cu antrenament vom reuşi şi noi să avem somn şi vise glorioase.

A XVII-a LECȚIE / CRONICA AKASHA

Cronica Akasha este istoria tuturor creaturilor care au trăit vreodată în acest viață ca şi în altele.

Materia este indestructibilă, la fel şi undele electrice. Ştiința a făcut descoperirea că, dacă un fir conductor de aramă este supus la o temperatură suficient de redusă, curentul rămîne invariabil fără o sursă externă de energie.

Să presupunem că un ciclu de existență umană este de 72000 ani, timp în care entitatea revine la întrupare, sub diverse forme, de nenumărate ori. Aceşti 72000 ani reprezintă durata şcolarizării noastre.

Cu ajutorul instrumentelor optice foarte sofisticate noi putem vedea lumina unor aştri care de fapt au murit. Să presupunem că am putea voiaja mai repede decât gândul, spre o planetă care primeşte lumina pe care a emis-o Pământul acum 3000 de ani. Cu un telescop foarte puternic am putea vedea ceea ce s-a petrecut pe Pământ acum 3000 de ani, şi tot aşa la diverse perioade de timp.

Din timpuri imemoriale omul visează să voiajeze în timp. Când ne părăsim trupul pentru a voiaja în astral, voiajul în timp este foarte simplu, ca o plimbare de seară.

Memoria Akasha este deci, doar o formă de vibrație care nu poate fi explicată cu termenii tereştri. L-am putea asimila cu o undă radio. Fiecare corp emite un program radio diferit, la ore diferite. Toate acestea sunt stocate în Memoria Akasha. Tot ceea ce s-a petrecut pe Pământ, există stocat aici,sub formă de vibrații.

Cronica Akasha conține tot ce s-a petrecut în lume. Alte lumi au şi ele cronicele lor proprii. Cu ajutorul Cronicii Akashe putem urmări atât evenimentele istorice în desfăşurarea lor dar ne putem urmări şi propria noastră evoluție de-a lungul întregii existențe terestre.

Desigur, e nevoie de un lung antrenament şi multă credință pentru a avea acces la Memoria Akasha.

Credința, despre care vorbeam, poate fi cultivată. Pentru a ne păstra credința e nevoie să o repetăm pentru ca ea să se imprime în subconştient. Subconştientul reprezintă 90% din identitatea noastră. Subconştientul este ca un bătrân cam surd, care nu răspunde la prima chemare şi nici nu doreşte să se deranjeze la chemările ulterioare. Trebuie insistat pentru a-l putea accesa automat. Credința este un lucru atavic. Suntem adepții unei religii

fiindcă ne-am născut în cadrul acelei religii. Este posibil să avem de fapt convingeri diferite de cele pe care ni le conferă apartenența la o anumită religie.

În Occident, credincioşii merg la biserică, la capelă, la sinagogă, la templu, se roagă şi îşi impregnează subconştientul de ideea credinței. În Orient există mantre, anumite texte, care sunt repetate cu o anumită frecvență. Mantrele au fost compuse de aşa manieră încât, chiar dacă cei ce le repetă nu le înțeleg, prin repetare dorința respectivă este indusă în subconştient. Curând mantra devine parte integrantă a subconştientului şi credința devine automatism. Repetând, de pildă, că vrem să devenim telepați, cu timpul chiar vom reuşi. Toți marii inventatori au reuşit fiindcă au avut credință şi încredere în ei. Îndoiala este negativul credinței, deci trebuie negată.

Venim pe Pământ ca la o şcoală. Trebuie să ne amintim permanent că încercările prin care trecem sunt indispensabile pentru purificare şi pentru ştergerea păcatelor. Cea mai bună cale de învățare este suferința, nefericirea. Lumea noastră este impură şi urâtă şi marilor entități, superioare, le este foarte neplăcut să coboare în această lume pentru a o supraveghea. Mulți dintre marii clarvăzători, telepați, suferă de afecțiuni fizice pentru că durerea amplifică numărul de vibrații şi posibilitățile de clarvedere şi telepatia. Uneori boala este indusă deliberat tocmai pentru a creşte frecvența vibrațiilor.

În lumea spiritelor din astral nu există rău şi corupție. Oamenii vin pe Pământ pentru a-şi face instrucție „dură". O entitate superioară coborâtă pe Pământ poate adopta un viciu sau o supărare fără ca aceasta să fie considerată „karmă" ci „misiune specială", ca un instrument, o ancoră, care va dispărea o dată cu corpul fiizic.

Mulți dintre marii reformatori au fost adesea ființe care în cursul vieții anterioare au fost păcătoşi chiar în domeniul respectiv. Probabil că Hitler va reveni în corpul unui mare reformator.

Trebuie să ne reamintim să păstrăm calea de mijloc în toate.

A XVIII-a LECȚIE / RESPIRAȚIA ŞI CALMUL

Pentru a dobândi calități de telepat sau clarvăzător, atunci când nu suntem înzestrați cu aceste calități, trebuie să ne construim fundații solide cu răbdare şi în timp. Pentru a pune aceste fundații este nevoie de pace interioară şi linişte.

Nervii noştri sunt tensionați în permanență şi majoritatea dintre noi trăiesc în condiții de stres excesiv.

Nu poți reuşi în domeniul cercetării ezoterice dacă undele cerebrale sunt în permanentă agitație şi semnalele vin din toate direcțiile în momentul în care încerci să te concentrezi. Aceste semnale acționează ca nişte paraziți radio care ne perturbă spiritul.

TELEPATIA – cel mai simplu mijloc de comunicare.

Creierul nostru este cel mai performant receptor dar el trebuie ferit de şocuri. Dacă suntem frustrați sau agitați vom perturba recepția undelor exterioare. Pentru a putea capta gândurile altcuiva trebuie să fim absolut calmi. Procesul gândirii înseamnă emitere de electricitate. Electricitatea noastră va urma o linie relativ dreaptă numai dacă gândurile noastre sunt calme, liniştite.

Singurele lucruri care au importanță sunt cele pe care le învățăm; luăm cu noi doar ştiința pe care am acumulat-o, în consecință, trebuie să ne concentrăm spiritul numai în acest domeniu şi nu în cel al vieții materiale.

Unul din mijloacele cele mai importante pentru a dobândi liniştea şi pacea spirituală esta acela de a respira corect. Trebuie respirat lent, profund. Câteva momente consacrate respirației profunde pot calma o mare emoție. Dacă suntem supărați, să încercăm să respirăm cât mai profund posibil, să reținem respirația cît mai mult posibil şi să expirăm foarte lent.

Pentru antrenament trebuie întâi goliți plămânii complet, apoi inhalăm aerul foarte încet. Apoi, după zece secunde umplem complet plămânii dilatându-ne toracele. Când avem impresia că plămînii nu mai pot primi aer, reținem respirația cinci secunde, apoi expirăm cît mai lent, în aproximativ şapte secunde. Reluăm de şase şapte ori acest exercițiu contractîndu-ne toți muşchii şi vom constata că s-a instalat calmul şi pacea interioară.

Dacă avem o întâlnire importantă care ne provoacă emoții, respirăm de câteva ori adânc şi vom observa cum neliniştea dispare şi ne regăsim stăpânirea de sine.

Oamenii marilor oraşe sunt mult mai stresați decât oamenii de la țară şi sfârşesc de multe ori cu ulcere şi alte boli provocate de stres. În fața fiecărei probleme care ne macină trebuie să ne gândim ce importanță va mai avea aceasta peste 50 sau 100 de ani. Dacă facem bine unui om, aceasta va avea importanță şi peste 100 de ani pentru că i-am adus lumină. Dacă vom dărui dragoste, sau chiar bani, vom primi la rândul nostru. Dacă vom face un serviciu, ni se va face un serviciu.

Pretinsa noastră civilizație nu face dacât să creeze voltaje anormale la nivelul celulelor creierului nostru şi să ne determine să emitem unde anormale.

Preoții şi medicii din Orient utilizează metode de vindecare a bolnavului mental aducând la un ritm normal undele sale cervicale. Femeile la menopauză suferă o alterare a ritmului undelor din pricina schimbărilor care survin în secreția glandulară. Ea trebuie sfătuită şi pregătită asupra schimbărilor pe care le va suferi corpul său şi atunci va trece uşor peste aceste inconveniente.

Este suficient să respirăm după indicațiile de mai sus şi creierul nostru, fiind oxigenat, nu va mai acorda importanță lucrurilor minore.

Suntem plini de teamă şi angoase fiindcă nu ştim ce va fi, ce ne aşteaptă în viitor. Aceste temeri sunt nejustificate şi nu trebuie dramatizate.

Cantitatea de adrenalină care ne invadează în momentele de furie trebuie anihilată.

Exercițiu de destindere: ne culcăm într-o poziție confortabil şi ne destindem musculatura. Împreunăm mâinile şi respirăm profund, regulat, spunând în ritmul respirației „pace, pace, pace". Alungăm toate gândurile de ceartă şi ne concentrăm pe pace şi calm.

Dacă vom consacra măcar zece minute pe zi acestor exerciții nu vom mai avea nevoie de doctori.

A XIX-a LECȚIE / TELEPATIA; CLARVEDEREA; PSIHOMETRIA

Înainte de a practica telepatia avem nevoie de o stare de seninătate şi de pace cu noi înşine. În figura nr. 4 vom vedea că există diferiți centri de recepție în creier.

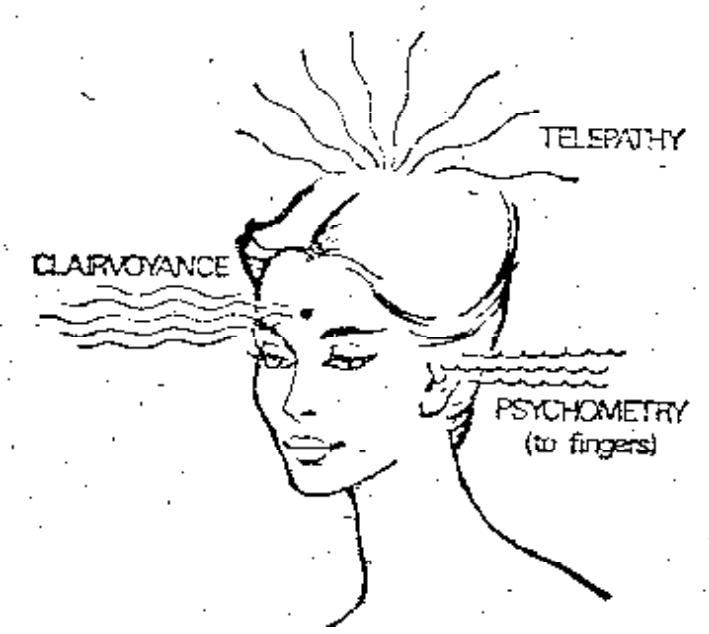

Fig. Nr. 4: CAP SENIN: Telepatie; clarviziune; psihometrie (prin degete)

1. TELEPATIA.

Multe persoane au „intuiție”. Când suntem calmi, pasivi, putem recepta tot felul de impresii. „Intuiția” este de fapt telepatie inconştientă. De fapt, persoana care are „intuiție” captează un mesaj telepatic difuzat conştient sau inconştient de o altă persoană.

Se pare că femeile au mai multă intuiție decât bărbații (creierul femeii este mai mic decât cel al bărbatului, dar asta nu are nici un fel de importanță. Tot ceea ce s-a scris în legătură cu raportul dintre inteligență şi volumul creierului nu este real). Creierul feminin poate avea rezonanță în armonie cu mesajele primite, adică, este asemănător cu un post de radio cu tranzistori iar cel masculin poate fi comparat cu un post de radio fix. Astfel, creierul feminin este mult mai uşor de manevrat decât cel masculin.

Ştim că gemenii sunt , în general, în contact, indiferent de distanța fizică dintre ei. Aceasta se explică prin faptul că provenind din acelaşi om, creierele lor sunt ca două emițătoare – receptoare branşate constant pe aceeaşi lungime de undă.

Vom putea comunica telepatic dacă credem şi dacă avem linişte interioară.

- Repetăm timp de câteva zile, la aceeaşi oră, că avem un creier receptiv şi

putem capta mai întâi impresii, apoi mesaje telepatice diferite şi credem aceasta cu putere;

- Alegem seara pentru experiment, ne retragem în camera noastră, stingem

lumina prea puternică şi facem să avem o sursă slabă de lumină în spate, ne lungim într-o poziție confortabilă şi ținem în mână fotografia unei persoane iubite (lumina va veni pe fotografie).

- Respirăm profund de câteva ori, alungăm toate gândurile şi ne concentrăm pe

persoana din poză imaginându-ne că se află în fața noastră. Îi putem spune: „vorbeşte-mi, vorbeşte-mi”, apoi aşteptăm răspunsul. Dacă vom fi calmi şi vom crede, vom simți o oarecare agitație la nivelul creierului nostru şi vom putea verifica ulterior că iluziile primite au fost de fapt realitatea. Dacă nu credem, nu trebuie să mai încercăm telepatia.

Cel mai bine, pentru a căpăta calități telepatice, este să lucrăm cu o persoană cunoscută şi intimă. Îi vom comunica ziua şi ora când vrem să o contactăm. Va trebui să fie şi ea în camera sa, relaxată şi dornică de colaborare. Va trebui să stabilim în prealabil cine transmite şi cine recepționează. După zece minute de la transmisiune, persoana respectivă va răspunde.

Trebuie antrenament şi practică pentru a ajunge la performanțe. Când vom reuşi să transmitem şi să recepționăm mesajele unui prieten, vom putea capta şi gândurile altora, dar numai dacă intențiile noastre sunt bune.

Niciodată nu vom putea folosi telepatia, clarviziunea sau psihometria pentru a face rău. Utilizarea acestora în scopuri rele este grav pedepsită prin legile metafizicii. Nu trebuie să ne alarmăm, oamenii nu ne citesc gândurile sau aura pentru a ne afla slăbiciunile. Un om pur va refuza să facă aceasta, iar un om impur nu va fi capabil să o facă.

Dacă nu avem un prieten care să ne ajute în acest experiment, ne liniştim, ne destindem şi lăsăm să vină gândurile la noi. Vom avea impresia că ne aflăm într-o adunare în care toți vorbesc în acelaşi timp. Vom încerca să captăm o voce anume. Cu antrenament şi încredere vom putea deveni buni telepați.

2. CLARVEDEREA sau CLARVIZIUNEA.

În fig. 4 se văd razele vederii clarvăzătoare, plecând de la al treilea ochi, Ajna, şi având altă frecvență decât telepatia. Cu toate că par a avea aceeaşi sursă, ele ajung la rezultate diferite. De exemplu, a primi mesaje telepatice este similar cu a asculta radioul, iar a capta mesaje clarvăzătoare e ca şi cum ai privi la televizor.

Dacă vrem să vedem ne trebuie un cristal sau un alt obiect strălucitor. Un inel ornat cu o piatră poate înlocui cu succes globul de cristal.

- Ne lungim în pat. Lumina este obscură încât abia să distingem conturul

cristalului. Nimic nu se reflectă în cristal. Privim cristalul ca şi când ar fi la kilometri distanță. Vom vedea că se abureşte, se umple de nori albi, lăptoşi. Acesta este momentul critic şi orice va urma nu trebuie să ne sperie. Ceața se risipeşte. Cristalul a dispărut şi în locul lui a apărut „lumea” pe care o putem contempla ca un zeu din Olimp. Dacă avem senzația de cădere sau răsturnare trebuie să o anihilăm pentru că orice mişcare face să dispară

imaginea. Dacă totul merge bine avem impresia că intrăm în globul de cristal şi tot globul pământesc, continentele, se perindă prin fața ochilor noştri până ce ne oprim deasupra unui loc sigur. E posibil să vedem un eveniment istoric, să fim în mijlocul unui câmp de bătălie. Nu trebuie să ne temem fiindcă nimic rău nu ni se poate întâmpla. Suntem acolo, dar de fapt nu suntem, aceasta este clarvederea.

Cei care nu cred profund, au o imagine neclară, amestecată, pentru că în subconştient nu cred, dar totuşi primesc imagini vagi.

Cu antrenament şi practică putem deveni clarvăzători şi ne vom putea transfera în timp cu precizie.

3. PSIHOMETRIA.

Psihometria este arta „de a vedea cu degetele". Este capacitatea de a lua un obiect şi de a-i cunoaşte originea, de unde provine, cui a aprținut, în ce stare de spirit se afla persoana respectivă. Psihometria se poate practica cu ajutorul unui prieten, astfel:

- îl rugăm să se spele pe mâini. Apoi îi dăm o piatră pe care tot el o va spăla bine cu săpun şi cu o perie. După aceea o va ține strâns în mâna stângă circa un minut gândindu-se puternic la o culoare, la un obiect sau la ceva plăcut. Apoi va pune piatra într-o batistă curată şi ne-o va da. Nu desfacem batista decât în singurătatea „camerei de contemplare". Ne spălăm bine pe mâini, cu peria, pentru a şterge orice impresie de pe mâinile noastre. Lumina nu contează. Desfacem batista şi luăm piatra în mâna stângă, plasând-o în mijlocul palmei. Nu trebuie să alungăm gândurile. Vom simți o uşoară mâncărime în podul palmei şi apoi vom primi o impresie. Cu puțin exercițiu, va fi cea pe care ne-a transmis-o prietenul.

S-a folosit mâna stângă deoarece aceasta este mâna spirituală, consacrată lucrărilor metafizice, în timp ce mâna dreaptă este mâna practică. Stângacii vor folosi mâna dreaptă pentru lucrări metafizice.

După ce căpătăm ceva experiență vom putea renunța la ajutor din afară. Căutăm o piatră, care după ştiința noastră nu a aparținut nimănui. Vom putea afla lucruri uimitoare despre această piatră, din ce munte provine, vechimea, etc.

Este posibil să ții în mână un plic închis şi să ştii ce scrie în el. Să înțelegi unui text scris într-o limbă necunoscută, trecînd cu mâna stângă peste litere.

Persoanele dotate cu clarviziune şi calități telepatice vor refuza să facă demonstrații. Acestea cer condiții speciale şi nu se poate comunica dacă cineva în preajmă încearcă să-l trateze pe telepat ca pe un şarlatan. Radiațiile de scepticism şi de neîncredere acoperă undele care ar putea fi captate. **Trebuie** să refuzăm să facem demonstrații.

Clarvăzătorii care fac o meserie plină de profit din darurile lor nu pot oricât şi oriunde să le practice. Cu cât vor încerca mai mult, cu atât le va pierde. Nu se plăteşte unei persoane care citeşte în globul de cristal fiindcă acea persoană nu va mai vedea nimic.

<u>E mai bine să nu ne dezvăluim cunoştințele ezoterice</u>.

A XX-a LECȚIE / EMOȚIILE

Faptul că creierul nostru produce curent electric pentru a activa muşchii este folosit în ultimul timp pentru a activa protezele celor care au suferit amputări ale membrelor (profesorul Aron Kobinsky de la Catedra Academiei de Ştiință Sovietică, 1963). Doi electrozi special concepuți sunt plasați la extremitățile unor nervi care comandă mişcarea brațului şi când rana s-a cicatrizat, se pune mâna artificială a cărei mişcări sunt comandate de către creier. Se poate chiar scrie cu aceste proteze.

Noi suntem ceea ce gândim. Dacă avem gânduri triste, ele dau naştere unui proces de corodare a celulelor. Multă tristețe şi mizerie duce la boli de ficat şi fiere şi pot duce chiar şi la deces.

În unele cupluri cu vechime, bazate pe iubire la dispariția naturală a unuia dintre soți, creierul supraviețuitorului produce subit un curent electric de înaltă tensiune care invadează corpul, îi penetrează organele şi glandele şi provoacă o stare depresivă care suspendă funcționarea normală a corpului, stimulează excesiv glandele lacrimale, etc. E ca şi când am

branşa un bec de 10 V la un curent de 220 V. Becul se arde. Aşa se va întâmpla şi cu persoana în cauză. Poate cădea în comă, poate înebuni, poate muri.

Supărarea sau o emoție profundă produce o schimbare radicală în procesele chimice ale corpului. Incertitudinea şi suferința pot schimba în rău dispoziția unei persoane, făcând-o insuportabilă, în timp ce iubirea o poate face să vadă „viața în roz”.

Dacă vrem să progresăm e necesar să cultivăm egalitatea, umorul, echilibrul emoțiilor, să menținem calea de mijloc. Şocurile fac mult rău corpului fizic.

Cel care vrea să practice clarviziunea, telepatia şi psihometria trebuie să cultive o echilibrare şi uniformitate a dispoziției. Altfel nu poate progresa.

Spiritul trebuie eliberat de tot felul de emoții şi probleme ale vieții. Trebuie să respirăm profund şi să ne eliberăm conştient.

Când ne simțim supărați sau enervați, să ne gândim de ce suntem astfel şi cât valorează motivul respectiv în bilanțul vieții noastre integrale.

Trebuie să ne gândim la oamenii care au probleme mult mai grave dar nu le lasă să transpară. Dacă lăsăm simptomul de tensiune să ne domine şi să ne strice viața (şi pe a celor din proximitate) înseamnă că vedem lucrurile deformat.

Suntem pe Pământ pentru a ne instrui, să nu ne pierdem timpul cu fleacuri. Uneori ne simțim persecutați dar acestea sunt doar impresii personale.

Dacă dorim progresul atunci trebuie să ne supunem unor reguli, să rămânem permanent calmi, să urmăm calea de mijloc.

A XXI-a LECȚIE / IMAGINAȚIA

Un om imaginativ, în adevăratul sens al cuvântului, este o ființă creativă, sensibilă, capabilă să scrie, să compună, etc. Denumirea a fost denaturată în timp, aşa după cum mulți termeni descriptivi au fost schimbați ca sens în toate limbile.

Astăzi, imaginația are un înțeles fără o foarte bună reputație. Dar imaginația controlată este cheia care ne deschide spiritul şi ne ajută să înțelegem lucrurile învăluite în mister.

În lupta dintre imaginație şi voință, imaginația câştigă întotdeauna – voința nu înseamnă nimic fără imaginație. Nu există nici o forță mai mare decât imaginația.

Avem în noi unele mecanisme care ne avertizează asupra riscurilor stupide. Unele persoane sunt înspăimântate la gândul de a petrece noaptea într-un cimitir. Dacă li s-ar impune aceasta le-ar veni rău de frică. Sunt persoane cărora nu le place ceea ce fac la serviciu şi de aceea încearcă evaziunea din cotidian. Aceasta poate provoca uneori depresiuni nervoase sau alienare mentală. Uneori subconştientul lucrează pentru a „ajuta” celui în cauză să se sustragă activității neplăcute provocându-i boli fizice reale care să-l țină acasă, în pat. La schimbarea activității, aceeaşi persoană, care suferise de toate bolile, devine sănătoasă şi tonică.

Imaginația dărâmă dar şi construieşte. Imaginației nu i se poate ordona, este îndărătnică precum un catâr. Ea se poate dobândi dar numai cu practică.

Imaginația poate fi controlată cu antrenament. Gândindu-ne la o situație care ne produce frică sau dezgust şi încercând să o depăşim considerându-ne o persoană specială, plină de curaj, aceasta este o cale de a ne manevra imaginația.

Dacă ne imaginăm că suntem maimuță putem realiza o traversare la mare înălțime care altfel ne-ar umple de spaimă este doar o chestiune de încredere şi antrenament să ne utilizăm imaginația în mod constructiv. Singurul lucru pe care trebuie să-l eliminăm este teama.

Controlându-ne imaginația putem realiza orice. Voința nu va putea face orice şi ne va provoca nevroze.

Înainte de toate trebuie să ne convingem că nimic nu este imposibil. Imposibilul, nu există.

A XXII-a LECȚIE / KARMA

Karma, termen provenit din sanscrită (limba cunoscută de ocultiştii din întraga lume), reprezintă „legea supunerii la înlănțuirea cauzelor". Karma nu are nimic misterios sau înspăimântător.

Legea Karmei, scoasă din contextul său metafizic, poate fi considerată o lege terestră. Aşa cum încălcarea legilor terestre presupune amendarea vinovatului, tot aşa şi încălcarea legilor karmice.

Karma acționează conform proverbului: „cine seamănă vânt culege furtună". Chiar dacă pedeapsa pentru fapte rele nu se aplică în această viață, ea se va aplica într-o viață viitoare. Dacă în timpul vieții ne vom strădui să facem fapte bune, să dăm dovadă de iubire, înțelegere şi compasiune, atunci când vom fi nefericiți precis vom avea parte de înțelegere şi compasiune la rândul nostru.

Dacă un om are parte de nenorociri, nu este obligatoriu ca aceasta să fie pedeapsa pentru fapte rele ci este posibil să fie încercări pentru a se purifica, pentru a scoate afară impuritățile şi egoismul.

Roata vieții face ca într-o viață un om să fie rege iar în alta un om simplu sau un vagabond, un cerşetor.

Cele mai multe entități superioare, pe care le numim „avatarii" coboară pe Pământ pentru a-şi îndeplini aceste misiuni. Această Entitate Superioară, sau Avatar, vine adeseori la întrupare pentru a-i învăța pe oameni legea cumpătării, a suferinței, etc. şi îşi aleg destine de suferință supremă pentru a fi de mai mare folos oamenilor. Avatarul nu s-a născut în Legea Karmei ci vine la întrupare la libera sa alegere – câteodată nici măcar nu se naşte, ci adoptă corpul cuiva.

Hinduşii cred că Vişnu, Dumnezeul lor, coboară periodic pentru a le aminti oamenilor adevărata credință pe care aceştia au tendința de a o uita.

Gândirea este o forță reală. Tot ceea ce facem este rodul gândirii. Cum gândeşti aşa vei fi. Dacă gândurile noastre sunt pure şi noi suntem puri; dacă gândurile sunt îndreptate numai spre agoniseală, lăcomie, lux, etc. va trebui să revenim în mai multe reprize până ce ne vom învăța lecția de puritate.

Nimeni nu va fi supus la pedepse continui aşa cum ne învață preoții. Iisus Christos n-a propovăduit pedeapsa eternă, suferința. El spunea că dacă o persoană se căieşte şi face eforturi să se îmbunătățească, atunci acea persoană va fi salvată de propria sa nebunie.

Toți oamenii vin pe Pământ pentru a plăti în Legea Karmei. Numai Avatarul este scutit de Legea Karmei.

Dacă ne străduim să ducem o viață bună în această întrupare putem avea şansa întrupării pe alte planete unde sunt condiții mai bune şi alte niveluri de existență.

Pentru a avea o Karmă bună trebuie să facem altora exact numai ceea ce ne-ar plăcea să ni se facă nouă. Dacă facem o datorie, atunci trebuie să o plătim. Dacă facem bine altora, ei trebuie să ne întoarcă binele. Trebuie să avem bunătate şi iubire pentru toate creaturile fiindcă în ochii lui Dumnezeu toate creaturile sunt egale.

Unele episoade ale vieții noastre ni se par nedrepte. Avem sarcina uneori de a îngriji un bolnav incurabil care ne face să suferim foarte mult. Este posibil ca aceasta să fie chiar sarcina noastră în această existență. În fiecare moment trebuie să facem dovada înțelegerii şi compasiunii față de cei bolnavi şi necăjiți fiindcă poate aceasta este sarcina noastră.

O anumită infirmitate fizică îl face pe om să fie mai puțin grosier să poată recepta vibrațiile de înaltă frecvență. Nu prea există sportivi clarvăzători. Bolnavul poate fi mult mai evoluat decât o persoană într-o stare excelentă de sănătate.

A XXIII-a LECȚIE / MOARTEA

Pirdearea unei persoane iubite este şocantă pentru fiecare dintre noi. Dacă vom învăța să privim moartea în mod corect vom afla că ea nu este tristă şi nu este motiv de lamentații.

La aflarea veştii decesului unei persoane apropiate inima începe să bată puternic, glandele lacrimale funcționează în mod excesiv şi se declanşează tensiuni interne. Culorile puternice devin deranjante şi cerul senin ni se va părea sumbru.

Pe plan terestru moartea este o simplă funcție fiziologică, normală. Pe plan astral suntem însă deprimați din cauza limitelor ce ni le ridică corpul fizic de a încerca să-l primim pe cel care tocmai s-a ridicat la Marea Viață, la cea fericită.

Suferim şi atunci când cineva drag pleacă într-o țară îndepărtată dar totuşi ne rămâne consolarea că îi putem scrie sau putem vorbi la telefon. Când e vorba de moarte aceste mijşoace ne lipsesc şi durerea este foarte acută.

Savanții lucrează să pună la punct un instrument care ne va permite să comunicăm cu cei cărora le zicem „spirite descărnate”. Dar, înainte de a putea intra în legătură cu cei care au trecut dincolo, îi putem ajuta.

Se ştie că creierul uman poate trăi doar câteva minute după ce a fost privat de oxigen. Deci, creierul este una dintre primele părți ale corpului care „moare”. După moartea creierului, pe rând intră în starea de moarte şi celelalte organe care în mod normal sunt coordonate de creier. Urmează mici pocnituri, zgomote, tresăriri ale muşchilor.

După circa trei zile, corpul astral a părăsit corpul fizic. Coarda de Argint se descompune, ca un cordon ombilical tăiat. Corpul astral nu mai are legătură cu cel fizic care a început deja să se descompună.

Ce simte persoana care a trecut în moarte ?

După ce inima încetează să mai bată, corpul mai este străbătut de furnicături şi treptat se răceşte. Un clarvăzător poate observa o umbră ca o brumă argintie care se retrage sub cel mort. În timpul celor trei zile care urmează, coarda de argint se înegreşte la locul în care intră în corpul fizic, devine ca un praf negru în jurul acelui punct. În fine, forma astrală este eliberată pentru a-şi duce viața în astral. Mai întâi însă îşi contemplă trupul pe care l-a locuit. Uneori corpul astral conduce corpul la cimitir şi asistă la înmormântare. Nu încearcă nici un regret dar dacă moartea survine pe neaşteptată şi forma astrală nu este pregătită, aceasta poate cunoaşte o formă de şoc, se roteşte ca o sfoară pe care o roteşte un copil care apoi o scapă şi coarda de argint, care nu mai este argintată, se ridică şi se pregăteşte de a doua moarte, fără dureri.

Înainte de a doua moarte, entitatea trebuie să se întoarcă în Sala Memoriei pentru a-şi vedea întreaga viață. Entitatea nu se judecă singură ci are judecători. Lipsită de vanități, titluri, onoruri, orgolii, bani, etc., îşi dă seama că toate acestea au fost deşarte.

După ce a fost în Sala Memoriei trece în altă „lume” care pare mai bună. Nu este infernul. Nu există infern decât pe pământ !

Se ştie că în Orient, marii maeştri îşi disimulează numele adevărat, pentru că numele au o mare putere şi dacă oricine ar putea emite vibrațiile exacte ale acestui nume, ființa ar fi irezistibil atrasă şi constrânsă să privească spre Terra. Mulți maeştri adoptă un pseudonim, un nume a cărui pronunțare să fie foarte diferită de numele real pentru a nu putea fi chemat şi sustras de la munca pe care o face în acel moment. Se ştie că cuvintele sunt forme de vibrație, de armonie şi au mare putere proprie.

În unele regiuni din Orient şi chiar în Occident, Dumnezeu este numit „Cel al cărui nume nu trebuie să fie pronunțat”, pentru că dacă toată lumea s-ar apuca să-L cheme pe Dumnezeu, El n-ar mai şti unde să-Şi intoarcă capul (speculație).

Dacă îi plângem mult pe cei plecați le provocăm suferințe fiindcă ei se simt atraşi spre Terra (ei se simt ca nişte oameni care au căzut în apă îmbrăcați şi se simt traşi la fund de greutatea hainelor).

Se ştie cât de mare este puterea vibrațiilor. Un regiment de soldați care traversează cadențat un pod pot provoca dărâmarea unui acestuia care în mod normal poate suporta

convoaie puternice de maşini, trenuri, etc. Un violonist cântând câteva secunde aceeaşi notă poate provoca spargerea unui pahar de cristal. Referitor la om, dacă putem pronunța cuvintele : „OM MANI PADMI UM” într-un anumit fel şi să le repetăm câteva minute, putem declanşa o vibrație de o forță fantastică.

Deci, să ne amintim cât de mare este puterea cuvintelor, a numelor, şi să nu-i strigăm pe cei plecați din viață. Numele lor nu trebuie pronunțat cu durere pentru a nu le provoca suferințe. Nu avem acest drept.

Uneori o mare durere ne provoacă o paralizie a simțurilor. Aceasta poate fi o binefacere şi pentru cel care a plecat şi pentru cei care au rămas să conştientizeze lucid pierderea.

Dacă studiem cu atenție acest curs şi învățăm să aplicăm cale studiate, vom avea posibilitatea de a intra în contact cu cei de dicolo prin clrviziune, telepatie sau prin „scriere automatică”.

În acest caz, trebuie să ne controlăm imaginația ca mesajul scris subconştient să nu emane din interiorul nostru.

A XXIV-a LECȚIE / REGULILE BUNEI CUVIINȚE

Regulile fundamentale ale bunei cuviințe sunt:

1 Faceți altora ceea ce ați dori să vi se facă
2 Nu vă judecați aproapele
3 Fiți punctual în tot ceea ce faceți.
4 Nu discutați religia şi nu vă bateți joc de credința altora.
5 Observați cu fidelitate propria dvs. religie şi dați dovada celei mai perfecte toleranțe față de religia altora.
6 Abțineți-vă să vă amestecți în „magie”.
7 Nu consumați droguri sau alcool.

1. Prima regulă este firească pentru oamenii normali. A fi tandru cu toți este o politică bună pentru toți oamenii normali. Dacă însă, intențiile noastre bune sunt respinse, e semnul că trebuie să ne îndepărtăm de persoana respectivă. Nu putem pretinde să fim acceptați de toată lumea. Trebuie să încercăm să fim „oameni de bine”, care nu se lasă niciodată furați de gânduri rele. Dacă totuşi am fost furați, să ştim că hoțul nu poate lua cu el nimic dincolo.

2. A nu-ți judeca aproapele este ceva legat de înțelegerea proprie. E posibil ca într-o bună zi să ne trezim într-o situație asemănătoare cu cea a persoanei pe care suntem înclinați să o judecăm. Nimeni pe acest pământ nu poate fi în armonie absolută cu o altă persoană. Să ne amintim de proverbe: „cel care n-a păcătuit niciodată să arunce primul piatra”, „ În oamenii care locuiesc în case de sticlă, nu trebuie să arunci cu piatra”. Dacă o ființă este complet pură, inocentă, ea nu va rămâne pe Terra. Oamenii vin pe Terra pentru a se instrui. Când vom trece „dincolo” vom vedea cât a valorat trecerea noastră pe pământ. Cât nu ştim ce este adevărata valoare nu avem dreptul să-i judecăm pe alții.

3. fii puntual în tot ceea ce faci. Nefiind punctuali creăm probleme altor oameni şi riscăm ca ei să-şi schimbe atitudinea față de noi. Prin lipsa noastră de punctualitate obligăm cealaltă persoană să adopte o cale pe care nu şi-o propusese. Înseamnă încălcarea liberului său arbitru şi nu avem dreptul la aceasta.

Punctualitatea este o disciplină a corpului, spiritului şi sufletului. Întârzierea este dezordine. Punctualitatea înseamnă respect de sine şi respect față de ceilalți, este o virtute care trebuie cultivată.

5. Fiecare trebuie să-şi cerceteze propria sa religie. Nu e bine să ne schimbăm religia. Fiecare a venit la trup pentru a realiza ceva în această întrupare şi, probabil, şi-a ales şi religia în care să trăiască. Religia ca şi limba se asimilează în copilărie. Este foarte rău să determini pe cineva să-şi schimbe religia. Ceea ce este bun pentru tine nu este neapărat bun şi pentru altul.

6. „Abțineți-vă să vă amestecați în magie”. Multe forme de magie sunt malefice. Foarte multe lucruri în ocultism pot cauza mult rău dacă nu le studiezi cu un mentor serios. Aşa după cum nu poți privi Soarele fără lentile de protecție, tot aşa nu poți folosi ocultismul fără a fi instruit fiindcă rişti să fii afectat grav din punct de vedere mental şi spiritual. Occidentalilor nu le este indicat să practice Yoga. Yoga este la îndemâna orientalilor care o practică din copilărie. Putem studia această ştiință cu rațiune şi cu un îndrumător.

Nu este indicat să comunici cu morții. Aceasta se poate practica numai sub îndrumarea unei persoane competente şi bine antrenate. Nu este indicat să ne încredem în horoscopul publicat în ziar. Dacă nu avem un astrolog bun şi banii necesari pentru acesta, trebuie să renunțăm la ideea de astrologie. O interpretare neadecvată ne poate cauza mult rău, ne poate influența negativ.

6. „Nu consumați droguri sau alcool”. Băutura şi drogurile rănesc sufletul, deformează impresiile transmise prin coarda de argint, bruiază mecanismul cerebral.

Drogul intoxică şi crează plăceri false şi distruge Karma.

Disciplina spirituală se dobândeşte prin credința în Dumnezeu.

A 25-a LECȚIE / HIPNOZA ŞI SUBCONŞTIENTUL

SUBCONŞTIENTUL.

Raportul dintre conştient şi subconştient permite explicarea hipnotismului. De fapt noi suntem două entități într-o ființă. Prima entitate reprezintă a noua parte din întreg, o mică persoană activă, care se amestecă în toate, căreia îi place să controleze şi să înregimenteze, dotat cu rațiune şi logică. A doua entitate, subconştientul, este ca un gigant iubitor, incapabil să judece – subconştientul, ilogic, este capcana memoriei.

Toate evenimentele existenței, chiar cele îngropate în subconştient, cu care vii la întrupare, pot fi extirpate prin diferite forme de hipnoză.

Corpul poate fi asemuit cu o bibliotecă la intrarea căreia se află o bibliotecară. Chiar dacă nu cunoaşte subiectul, aceasta ştie unde să caute informațiile căutate.

Spiritul conştient este dotat cu rațiune şi logică dar nu are memorie. El însă, poate stimula subconştientul pentru ca acesta să-i aducă informațiile clasate în celulele memoriei sale. Între subconştient şi conştient se află un ecran care blochează informațiile aduse de conştient. Astfel, spiritul conştient nu se poate amesteca în subconştient şi se evită contaminarea reciproca a acestora.

Subconştientul are memoria dar nu are rațiune. Dacă memoria s-ar amesteca cu rațiunea ar putea produce deformări ale informațiilor.

Există două reguli care trebuie ştiute:

1. Neavând rațiune, subconştientul nu poate reacționa la sugestiile care i se dau, este incapabil să decidă asupra veridicității sau falsității informațiilor sau asupra calității acestora.
2. Spiritul conştient nu se poate concentra decât asupra unei idei odată. Ecranul care îl separă de subconştient serveşte ca tampon nelăsând să se aşeze decât chestiunile considerate de către conştient ca fiind necesare subconştientului. Acesta le înregistrează şi le clasează.

Cu toate că ni se pare că putem gândi la mai multe lucruri deodată, nu este adevărat. Gândirea este un proces foarte rapid şi repeziciunea cu care se trece de la un gând la altul ne creează impresia aceasta.

Fişierul subconştientului conține toate informațiile care au venit la corp de la conceperea sa şi chiar din alte vieți, care sunt păstrate până când pot fi evaluate.

HIPNOTISMUL.

Subconştientul nu are nici o putere de discriminare, judecată sau logică dar dacă se trece de ecranul protector poate fi determinat să răspundă.

Dacă ne concentrăm atenția conştientă asupra unui singur gând, creştem puterea sugestiei. Dacă comunicăm unei persoane gândul că va fi hipnotizată ea va crede aceasta şi în acel moment ecranul protector va fi spart.

Mulți oameni neagă că ar putea fi hipnotizați şi unii chiar fac eforturi de voință pentru a evita aceasta dar în acest caz ei cad într-un somn adânc şi nici măcar nu ştiu ce li se întâmplă.

Hipnotizatorul are în general o bucată de cristal sau un alt obiect strălucitor şi îi cere subiectului să se concentreze, conştient asupra acelui obiect. (Se încearcă absorbirea spiritului conştient astfel ca el să nu realizeze ce se întâmplă în spatele lui.) Hipnotizatorul ține obiectul la înălțimea frunții subiectului, care trebuie să-şi ridice ochii spre acest obiect. Muşchii oculari şi pleoapele se crispează pentru a menține această poziție incomodă şi ei obosesc foarte repede. Ochii obosesc şi încep să lăcrimeze. Atunci hipnotizatorul îi spune subiectului că este obosit şi îi este somn. Acesta doreşte să adoarmă. Hipnotizatorul repetă cu voce monotonă că ochii sunt obosiți. Subiectul adoarme rămânând treaz doar subconştientul.

Dacă acest experiment s-a repetat de mai multe ori, atunci capacitatea de autosugestie a subiectului creşte şi el va cădea imediat sub influența hipnotizatorului şi va crede din ce în ce mai mult în acesta.

Subconştientul este total lipsit de simț critic şi acceptă tot ce îi spune hipnotizatorul, inclusiv faptul că nu simte nici un fel de durere. În acest caz, un hipnotizator cu experiență poate ajuta o femeie să nască fără durere, sau poate scoate un dinte, etc. trebuie numai antrenament. Deci, subiectul crede absolut tot ceea ce îi spune hipnotizatorul. Hipnotizatorul trebuie să se asigure întotdeauna că subiectul acceptă total declarațiile sale. De exemplu, hipnotizatorul îi cere de câteva ori subiectului să întindă brațul şi să îl țină nemişcat. Apoi îi spune că brațul a obosit. Subiectul va crede imediat că brațul îl doare, el crede în puterea hipnotizatorului şi nu îl contrazice.

Hipnotismul este un proces natural şi toată lumea i se poate supune.

Nu trebuie să încercăm să-i hipnotizăm pe alții pentru că este periculos şi malefic.

Putem încerca să ne autohipnotizăm şi dacă vom reuşi, vom putea să ne debarasăm de obiceiurile rele, vom putea să ne creştem temperatura dacă ne este frig, etc. În lecția viitoare vom învăța cum să ne autohipnotizăm.

Un hipnotizator poate face mult rău unei persoane de aceea, e bine să nu ne lăsăm hipnotizați decât, eventual, de o persoană în care avem totală încredere. O persoană care a fost hipnotizată de către cineva rămâne mereu supusă ordinelor acelui hipnotizator.

A XXVI-a LECȚIE / AUTOHIPNOZA

După cum am văzut, subconştientul este „biblioteca” memoriei, sau „paznicul dosarelor” , care înmagazinează cunoştințe şi dă ordine.

Conştientul poate fi comparat cu o persoană fără memorie şi fără instruire. El este activ, nervos, sare de la una la alta şi furnizează informații subconştientului.

Din nefericire, subconştientul nu prea este accesibil în mod normal.

Pentru a ne autohipnotiza ne retragem în camera noastră, tragem perdelele şi jaluzelele, lăsăm doar o lumină mică, o veioză, pe care o privim intens stând relaxați într-un fotoliu. Respirăm profund şi lăsăm gândurile să rătăcească. După unu, două minute, ne sugerăm ceva care să ne destindă. Ne spunem că muşchii sunt relexați, ne gândim la degetul mare de la piciorul drept, ne gândim că trupul nostru este un oraş, că un mic popor inundă toate celulele corpului nostru. Aceştia sunt muncitorii care pun în funcțiune muşchii noştri, tendoanele, care ne fac să trăim. Fiindcă acum vrem să ne destindem, ni-i închipuim pe muncitorii noştri plecând de la degetul mare de la piciorul drept, urcând spre gleznă, genunchi şi cum în urmă piciorul rămâne flasc, fără senzaşii, complet destins. Procedăm la fel cu piciorul stâng, mâinile, şi aşa, pe rând, toate părțile corpului nostru. Când toți „muncitorii” vor fi în vacanță şi vom fi perfect destinşi, vom cunoaşte o stare de bine pe care nu am mai avut-o.

Respirăm profund, lent, umplem plămânii cu aer. Păstrăm respirația câteva clipe şi expirăm foarte lent timp de mai multe secunde. Fără efort. Din nou inspirăm, reținem, ne ascultăm bătăile inimii şi expirăm lent. Ne spunem că suntem perfect destinşi. Capul se îngreunează, muschii faciali se destind, ne contemplăm fiecare parte a corpului şi ne repetăm cât de bine ne simțim. Trebuie să fim cu adevărat destinşi înainte de a aborda

autohipnoza propriu-zisă, fiindcă altfel e posibil să simțim vagi tremurături. Dacă observăm că o parte a corpului nu este perfect destinsă ne întoarcem la ea şi trimitem „muncitorii” acasă cu forța, până simțim că s-a destins şi acea parte a corpului.

Când suntem perfect destinşi, ațintim ochii asupra veiozei, care trebuie să fie puțin mai sus astfel încât să facem un efort privind-o şi repetăm: „**unu, doi, trei, încep să adorm, patru, cinci, nu pot să țin ochii deschişi, şase, şapte, se închid, opt, nouă, se închid, „**, la zece ar trebui să adormim. Cu ajutorul acestui exercițiu se stabileşte un reflex condiționat, astfel încât la viitoarele şedințe ne vom destinde mai repede şi vom cădea în starea de hipnoză mai uşor.

Persoanelor sceptice nu li se vor închide ochii numărând până la zece. Dacă ni se întâmplă asta, închidem ochii şi ne spunem că suntem în stare de hipnoză sau ne putem spune alt text care să sugereze acest lucru, de exemplu: **„am ajuns cu numărătoarea la zece, pleoapele mi se îngreunează, ochii mei sunt obosiți, sunt aproape de autohipnoză şi voi putea să dau ce ordine doresc spiritului meu subconştient”**.

Exersăm aceasta de mai multe ori.

A XXVII-a LECȚIE / AUTOHIPNOZA, CONTINUARE

După mai multe încercări, când vom şti să ajungem în stare de transă, trebuie să vedem ce vrem să realizăm cu ajutorul acestei abilități pe care am căpătat-o. Să ne supunem la o introspecție şi să vedem ce defecte dorim să eradicăm. Ne lipseşte voința, - să ne imaginăm că avem o voință puternică, că suntem o personalitate dominantă, capabilă să-şi impună ideile şi să se impună. Ne gândim cu forță la noi în forma nouă, pe care ne-o dorim. Exersăm intrând în transă, mereu într-o cameră obscură şi liniştită. Nu există nici un risc al autohipnozei decât trezirea şi ieşirea din transă. Nu există pericolul de a nu mai putea ieşi din transă. Subconştientul este un „gigant prostuț” care realizează că este captiv şi se trezeşte rapid din starea de hipnoză, în plus, prin autohipnoză nu suntem la discreția sugestiilor altcuiva.

În stare de transă fiecare avem propriile noastre experiențe.

Orice curent de aer, schimbare de temperatură, zgomot, ne scoate din transă. Experimentul trebuie reluat.

Trebuie să ne repetăm mereu că există virtuți pe care dorim să le avem şi există deprinderi urâte de care vrem să scăpăm. De preferat seara, înainte de a ne autohipnotiza, trebuie să ne repetăm ce dorim şi să intrăm în transă cu aceste lucruri în minte.

De exemplu, dacă o persoană merge puțin adusă de spate, trebuie să-şi repete: voi sta drept, voi sta drept,....., fără a permite subconştientului să intervină şi să-l convingă chiar că merge drept. Dacă subconştientul crede, muşchii se destind şi poziția se corectează.

Vrem să scăpăm de fumat, de băutură, de obiceiul de a ne bate soția, copii, de a întârzia, de a înjura, de a ne enerva nemotivat, etc., trebuie să ne convingem subconştientul de exemplu, că ne este silă de țigări, de băutură, şi acesta va acționa la prima nouă tentativă.

Atunci când ne hotărâm să apelăm la autohipnotism trebuie să fim foarte siguri că dorim cu adevărat aceasta. Dacă dorința nu se va realiza nu este de vină hipnoza ci faptul că dorința noastră nu este suficient de puternică.

Făcând des aceste exerciții ne vom elibera de stres, ne vom ameliora sănătatea şi vom putea ajunge şi mari hipnotizatori. **Exercițiu !**

A XXVIII-a LECȚIE / CONCLUZII

Mereu a existat o discrepanță între munca fizică şi cea intelectuală. Oamenii bogați, din Occident sau din Orient, deopotrivă, au dorit să demonstreze că nu fac munci fizice, considerate degradante. Aceste tendințe nu făceau decât să degradeze valoarea muncii.

Munca este o modalitate de disciplină, un antrenament. Disciplina este indispensabilă în formarea unor buni cetățeni.

În Tibet, înainte de invazia comunistă, în vreme ce bogații purtau manşete cu 10 – 20 centimetri mai lungi decât mâinile care să demonstreze că ei sunt suficient de bogați pentru a nu lucra, marii preoți făceau chiar munci mai degradante decât novicii, spălau duşumelele, etc. Aceasta demonstra că lucrurile pe pământ sunt trecătoare şi cel care azi e preot, mâine poate fi un om oarecare, iar prințul de astăzi poate fi cerşetorul de mâine.

Nu avem dreptul să impunem nimic nimănui. Trebuie să fim rezonabili înainte de toate.

Tot aşa, din acest curs trebuie luat doar ceea ce considerăm că ni se potriveşte, sau să nu reținem chiar nimic.

Dacă ni se cere părerea, trebuie să ne-o dăm dar să nu insistăm, să nu ne-o impunem. Dacă ne încăpățânăm să forțăm o persoană să facă un lucru pe care nu-l vrea, riscăm să fim atinşi de Karma sa.

Mulți oameni consideră că animalele sunt lipsite de rațiune. Este posibil ca şi aceste animale să ne considere pe noi proşti. Savanții au observat că albinele, de exemplu, folosesc un limbaj care le permite menținerea disciplinei deosebite pentru care sunt invidiate de oameni.

Animalele sunt entități în curs de evoluție. Autorul afirmă că are două pisici siameze cu care comunică telepatic şi acestea au o inteligență asemănătoare cu cea a oamenilor. În schimb, pisicile disprețuiesc omul fiindcă ele dețin puteri oculte şi telepatice care omului îi lipsesc. Câinele are nevoie de prietenia omului şi de aceea i se supune. Sunt numai câteva motive pentru care ar trebui să respectăm animalele şi să încercăm să fim în relații cordiale cu ele.